

SPEJDERNES

MAGASIN

APRIL

1926

PRÆMIEKONKURRENCE

ET

G O D T

V E R S

Ved Nærværende beder vi Medlemmer af „Det danske Spejderkorps“ deltage i en Konkurrence om det bedste Vers paa 4 a 6 Linier, der klart og rammende

fortæller om vor »Spejder Sko Creams gode Egenskaber. Vi udsætter herfor 3 Præmier og 3 Opmuntrings-Præmier.

U D B E D E S !

1. Præmie..... Kr. 50.00
2. Præmie..... Kr. 30.00

3. Præmie..... Kr. 20.00
samt 3 Opmuntrings-Præmier a Kr. 15.00

Besvarelserne bedes sendt til Forretningsfører Carl Juel Helmarth, Gyldenløvesgade 6, 1. Sal th., senest den 2. Juni d. A. under Mærket „Præmiekonkurrence“ samt vedlagt hosstaaende Præmiekupon.

Versene vil blive bedømt af en Komité bestaaende af d'Herrer: Forretningsfører C. J. Helmarth, Lærer Aage Jørgensen og Forfatteren Gunnar Jørgensen.

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • SÆLSKAB •
CLICHÉER AF • ENHVER ART •
• FREDERIKSBORGGADE •
• TELEFON : • 5 • BYEN 7750. •

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A's NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858

Husk til Tropsfesten

Programmer,

Billetter og Lykkesedler

trykkes billigst hos

Fr. Palm Greisen,

Silkegade 4. Tlf. 4619, Byen 7018

VÆR BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.
 Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.
 Officielle Depoter: Spejderdepotet, Studiestræde 30, K. A/S Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K.

NUMMER 7	APRIL 1926	10. AARGANG
----------	------------	-------------

Lille Rikardt var blevet Spejder, og en rigtig kvik Spejder af dem, der gaar tolv af paa et Dusin. Han var sammen med en halv Snes Klassekamerater blevet optaget i Byens Trop, da han kom i første Mellem. Nu gik Tiden med at blive uddannet og med Lejrture o. s. v.; og Rikardt gjorde sig snart bemærket, og kom til at bære Navnet „Mikkel Muk“. — Efter nogle Aars Forløb gik det imidlertid Rikardt, som det gaar saa mange, mange Spejdere. Den Dag han traadte ud af Skolen, traadte han praktisk talt ogsaa ud af Troppen. Nu blev han skilt fra Kameraterne og Pladsen han fik, tog det meste af hans Tid og Kræfter. Hvem gad vel gaa til Patruljemøde om Aftenen efter en anstrengende Dag, og hvem vilde ikke hellere sove længe om Søndagen, naar man havde slidt haardt en hel Uge? — Og desuden, nu var alle Kameraterne fra Skoletiden jo ogsaa kommet ud i Pladser, saa de havde heller ikke Tid til „de Narrestreger“ mere. Ja, saa gled han ud sammen med de mange, mange andre. Dog — nu og da kriblede det alligevel i ham. Det var særlig naar Foraaret kom og først paa Sommeren. Saa kom han til at tænke paa de Aar i Troppen, da han var med; og saa kom han igen en kort Tid og gav en Haandsrækning, hvor det var nødvendigt. Han var nu traadt ind i den Reserve, der bag Kulisserne fulgte Troppens Liv.

Nu er imidlertid Læreaarene for længst gaaet, og nyt Arbejde venter ham ude i Livet, og nu er han Medlem af Tropssamfundet.

Se, nu kunde jeg godt slutte denne lille Fortælling om en Spejders Liv med at sige, at han grundede sin egen Føretning og at „hvis han ikke er død, saa

VÆR BEREDT!

lever han endnu“ — ligesom alle andre Mennesker; men det er slet ikke Meningen. Nej, Meningen er, at jeg vil fortælle Jer, hvordan det kan gaa ogsaa Jer. At det, I lærer som Spejdere, kan I en skønne Dag faa Brug for, naar I er blevet Voksne.

En Aften, da „Mikkel Muk“ sad i sit Pensionat og spiste sin Aftensmad, som han nu havde gjort det i flere Aar, uden der var sket noget, kom een stormende ind ad Døren.

„Brand! Brand! Det brænder i et Væ-

relse oven paa!“ raabte han, og saa var han væk igen. Alle som een sprang de op fra Bordet og stormede op ad Trappen. „Mikkel“ var dog saa besindig først at telefonere efter Brandvæsenet, saa ilede ogsaa han op. Han fandt dem alle staaende uden for et af Værelserne, hvorfra Røg trængte ud i Gangen. Et Par havde forsøgt at trænge ind, men den tætte Røg havde taget Vejret fuldstændig fra dem, saa nu vovede ingen sig ind til Ilden. Om „Mikkel“ kender Falcks Motto: Hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp, ved jeg ikke; men i hvert Fald dukkede der pludselig i hans Erindring noget op, han havde lært som Spejder for ti Aar siden. Noget, som han i Grunden ikke havde skænket en Tanke siden; men nu saa han som i et Glimt for sig det Møde, da de lærte at trænge ind i et røgfyldt Værelse; og straks vidste han, hvad han skulde gøre.

Med et Lommepørklæde for Næse og Mund mavede han sig ind over Gulvet. Hurtigt fik han opdaget Ilden. Det var noget Tøj der brændte og Ilden var ogsaa ved at faa fat i noget Træværk. Det gjaldt om at handle hurtigt, saa Ilden ikke naaede at brede sig. Med et Par Spande Vand gjorde han Ende paa den Ildebrand.

Da Sprøjten kom, stod „Mikkel“ i Døren og tog mod den med Tømmefingrene i Ærmegabene og skrevende Ben.

„I kan godt køre hjem igen! Ilden er slukket.“

Der var ingen større Skade sket; men — — —

Naa ja, det skal vi ikke tale om. Nu hedder han forøvrigt „Hr. Branddirektøren“. Kært Barn har mange Navne.

Kis.

Tegn. af
Axel Mathiesen.

Han var omkring de 14 Aar, da jeg lærte ham at kende. Hans Barn-dom havde ikke været lutter „Dans paa Roser“. Faderen tog sig nok imellem et Glas mere end strengt nødvendigt for at slukke Tørsten, og Moderen slukkede sin „Tørst“ hos fremmede Mænd. Det var derfor heller ikke at undre paa, at den lille Dreng søgte sine Glæder udenfor Hjemmet, hvor der var koldt og trist i mere end en Forstand, selv om det maa-ske ikke kunde betegnes som fattigt. Han fandt sig Kammerater paa Gaden, men det blev desværre af de ringeste, og de trak hverandre dybere og dybere ned, efterhaanden som de opdagede, hvor let det i Grunden gik at narre de voksne Mennesker, og hvor meget der ogsaa var af uægte og forlorent i voksnes Færd. De første Gange man skulkede, klarede man sig overfor Skolen med at sige, at man havde været syg, eller at Mor var syg, og da der ret snart krævedes „Beviser“, saa skrev man selv med fordrejet Haandskrift paa en plettet Lap fra Køkkenhylden:

„Aage haar væt saa daarli i hans brøst i gaard

Hans Mor,”

og dette Dokument eller lignende klarede igennem længere Tid overfor Læreren Forholdet vedrørende de med passende Mellemrum forefaldende Ekstrafrier, som var nødvendige for rigtig at faa Tid til at indrette sig den Hule, man havde opbygget paa det gamle Bagnværdsterræn, og hvortil kun 3 sam-

mensvorne kendte den lange og indviklede Krogvej. Man forede den med Sække og Tæpper, ja det lykkedes sangar at faa fat i et Par gamle Madrasser fra et Pulterkammer, hvor Ejeren ikke var hjemme, og de blev med stort Besvær og med Iagttagelse af stor Forsigtighed bugseret derud, og hvor laa man saa dejligt! Et Spritapparat var det forholdsvis let at faa fat i, og Proviant kneb det aldrig med. Man fik efterhaanden en forbavsende Færdighed i at aflevere Historien om sin syge Mor, der skulde paa Hospitalet, men ikke kunde undværes hjemme, om de smaa Søsken, der grad for Grad og frøs af Kulde i de hullede Klæder, der faldt lidt Taarer paa de passende Steder, og tilsidst fik man 1 Kr. af den godhjertede Frue, der skræmt kiggede fra det lille lune Køkken ind i sin hyggelige, tæppebelagte Dagligstue for at se, om hendes egen lille guldlukkede Pige legede sorgløst og muntert med sine Dukker. Det kunde ske, at der vankede baade Kaffe med Smørkage og en Pakke Smørrebrød i Haanden med hjem til de smaa Søsken. Var der nogen, der frittede om Adresse, Navn og Stilling, saa var det jo nemt at stikke en Adresse ud fjernet fra den Bydel, hvor Far og Mor boede. Jo, det var et herligt Liv, en herlig Sport! Hvor lo man hjertelig alle tre, naar man mødtes efter saadanne Togter og hyggede sig i Hulen og fortalte hverandre sine Historier og Oplevelser passende overdrevet og besmykket til Forherligelse af egen Drevenhed, dertil isprængt med saftige Eder og Slang-Udtryk, alt imedens man pustede den fede Cigaretrøg ud i den lune Hule, hvor Spritapparatet sydede under den dampende Vandkedel, og de første 3 Grog'er i de snavsede, skaarede Kopper ogsaa sendte deres Dunster ud i den kvalme Atmosfære. — Der kom den Tid, hvor man opdagede, at det blev til for lidt med Tiggeriet, og de ofte gentagne Historier med den syge Mor blev vamløse i Munden, man længtes efter at gøre et „Kup“, saadan som de dygtigt og detailleret blev skildret navnlig i Smaa-bladene, som man altid med Begærighed styrtede sig over, naar Avissejlerne med Lædermappen fuld af sværteduftende 5 Øres Blade skreg den sidste Voldtægtsforbrydelse eller det sidste store Indbrud ud ved Sporvognsstoppestederne eller paa Gadehjørnerne. Man

forsøgte sig i det smaa i Begyndelsen, dels havde man ikke rigtig Mod til at begynde med større Bedrifter, og saa var det ogsaa saa underlig med den „indre Stemme“, der hedder Samvittigheden, den ligesom protesterede overfor det nye, der gentagne Gange indgaaende var blevet drøftet i Hulen, vel var man ingen Pattebarn, der havde Samvittighedsnag over at stikke en „Plade“ til sine Forældre, narre sine Lærere eller tigge sig et Par Kroner sammen til Cigaretter eller Biograf hos godtroende Damer i en fjernliggende Bydel, men det var alligevel sværere at komme i Gang med at stjæle, end man havde tænkt. Den tusindaarige Autoritet, som Moselovens 7. Bud har nedfældet i de skiftende Slægters Bevidsthed, lader sig ikke uden videre skubbe til Side selv mellem unge letsindige Knøse, men man skulde jo! De havde alle tre sagt, at de turde sagtens, og det var meget mere spændende, og man fik meget mere ud af det. De havde pralet med egen Dygtighed og fremhævet egne fantastiske Planers Fortræffelighed. Nu var Tiden ikke længere til at tale, nu skulde der handles.

O Kammeratskab! Hvor mange Synder er der ikke begaaet i dit hellige og forroste Navn! Hvor mange unge trækkes ikke nedad i Løgn og Løshed, i Nydelsessyge, Pyntesyge. Drik og Svir, i Tobaksrygning og Lediggang, fordi man skal være som de andre!

Man blev enige om at begynde med Automaterne. Disse malede Trækasser, som de Handlede med Politiets og Autoriteternes Tilladelse sætter udenfor deres Dør, og som med deres lækre Indhold af Frugt eller Chokolade, Cigarer eller Cigaretter bag smaa Glasruder er bedre end noget andet egnet til at lede unge i stor Fristelse. Den sidrige Mechanisme, Mønter, der puttes i foroven og Pakken med Cigaretter, der trækkes ud forneden, kan nok virke æggende paa en rask Drengs mekaniske Snille, alt-saa Aage og hans to Kammerater satte sig til at lave 25 Ører af Tinknapper, og da de fik den passende Størrelse og Sværhed gik de udmærket og brugtes — med Maade — igennem længere Tid forskellige Steder i Byen.

Men i Længden var denne Sport ikke tilfredsstillende. Man havde Brug for Kontanter, og saa foretog man Fremstød mod mindre Butikker helst i lidt øde

Gader, og hvor Indehaveren var en ældre Kvinde. Naar Butikken var tom, og der ingen Kunder eller spadserende var at gjøse i Nærheden, gik to Mand ind, den ene kastede sig foran Disken, Damen kom frem fra Baglokalet og spurgte den anden, hvad han ønskede, det sagde han, hun beklagede, at hun ikke førte nævnte Ting i sin Forretning, Drengen forsvandt, Damen ogsaa — ind i Baglokalet, Butikken med Pengeskuffen og Varer var til Disposition for den efterladte Synder.

Ak ja! Der kunde skrives meget om Fortsættelsen. Der kom Dage for Aage, hvor Angeren og Rædselen for, hvor det bar hen, skyllede som en hed Bølge igennem hans Sjæl, oftest kom det over ham, naar det var lige paa Nippet til at gaar galt. Saa lovede han sig selv, at nu skulde det være sidste Gang; men ak! Viljen til at gennemføre de gode Forsætter var slap, ingen Hjælp var der at faa hos nogen, man havde Tillid til. Far og Mor skændtes hjemme og bebrejdede hinanden deres Laster. Det var ikke mulig at bevare Respekten og slet ikke Agtelsen for dem endsige Kærligheden til dem. En Dag overfusede han sin Mor med en Strøm af grimme Ord, som han havde hørt Gadens Sladderkællinger, Tøse og Knægte, ja selv sin egen Fader bruge om hende, en Maaned senere drev han det til at true med Vold overfor hende, Skænderi og oprivende Scener hørte til Dagens Orden. Faderen, ja hvor skulde han kunne finde nogen Hjælp hos ham, naar han Gang paa Gang i sene Nattetimer havde set ham vakle hjem fulgt af en grinende, hujende, hoverende Hob af Gadens yngste Pøbel. Skolen kunde være bleven ham en Hjælp, om han ikke forlængst var kommen i et skævt Forhold til den. Han var i Besiddelse af gode Evner, var oprindelig vel lidt saavel af Kammerater som Lærere, men Løgn, Skulkeri, Driveri i Forbindelse med hans paa snart alle Omraader plettede og saarede Samvittighed umuliggjorde en nærmere Tilknytning til selv de mest forstaaende af hans Lærere.

Det endte, hvor det maatte endel! En skønne Dag blev Aage og hans to Kammerater taget paa fersk Gerning. Der blev optaget Rapporter, Hulen blev fundet, Komplottet afsløret. Der kom Dage fulde af Bitterhed og Graad. Harme og Ligegladhed, Opsætsighed og Frækhed i

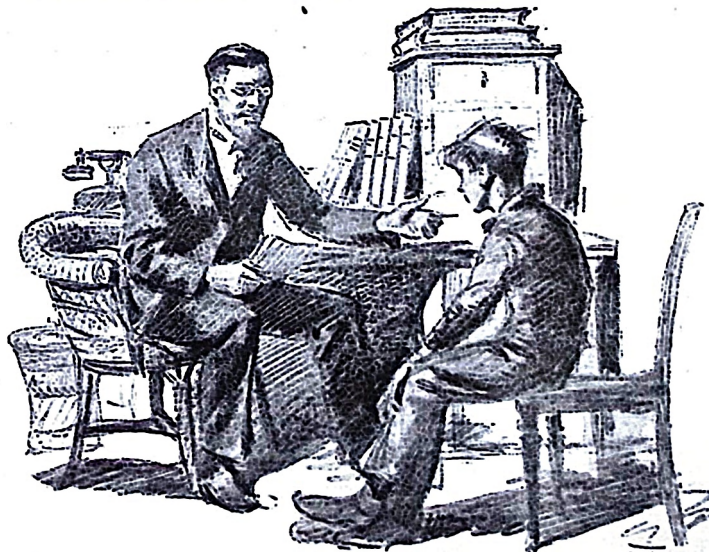
Retten vekslede med den mest fortvivlede, barnlige Anger og „Given sig hen“ til de Venner og forstaaende Mennesker, der lige saa ofte findes indenfor Domhusets tykke Mure som udenfor. Værgeraadet tog Affære, de 3 Drengene blev sendt til hver sin Egn af Landet til Opdragelseshjem, som netop var beregnet for at kunne modtage Børn og unge af lignende Karakter og med en lignende Udvikling bag sig, som den Aage og hans Kammerater havde gennemgaaet.

Aage kom paa Ungdomshjem. Før han havnede der, havde han et vist Forkundskab til disse „Slaveanstalter“. Naar en eller anden af dem, der interesserede sig en lille Smule for hans Fremtid: Forældrene, enkelte Lærere, en velmenende Tante o. fl., havde taget ham for sig og var gaaet i Rette med ham for hans Liv og Færden, saa var det altid endt med dette: Ellers kommer du paa Opdragelsesanstalt! Dette Navn blev ham Rædselen over alle Rædsler. Han havde faaet skildret det hele til de mindste Enkeltheder: De høje Mure, de mange Prygl, de trange Celler, den usle Kost, de fattige Klæder, det strenge Arbejde. Forstanderen var haard og streng, Lærerne yderst opfindsomme i Retning af nye Straffe og Mishandling af Drengene, der saas aldrig et Smil paa nogens Læber, Sang og Glæde var bandlyst.

Han var segneferdig, da han ved den sidste Fremstilling i Retten fik at vide,

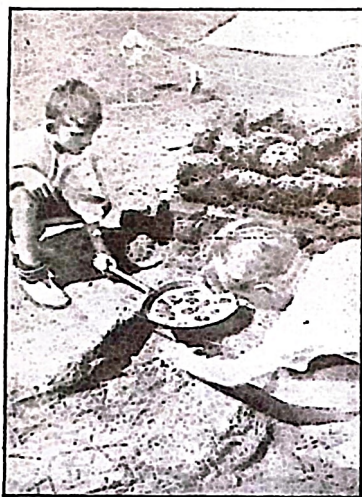
at han ved særlig Resolution fra Justitsministeriet var bleven fritaget for at blive sat under Tiltale for sine mange „Forhold“, der opsummeret beløb sig til over et halvt Hundrede, mod at blive antaget af Værgeraadet og anbragt paa Ungdomshjem. Han betakkede sig for denne Naade. Hellere en kortere Straf paa „Nyborg“ og saa være færdig end dette langvarige og ubestemte Ophold paa et Sted, der i hans Bevidsthed var mindst lige saa glædesløst og strengt som det andet.

Han fik at vide, at han skulde rejse samme Aften, endda helt til Jylland, og i Selskab med et Medlem af Værgeraadet rullede han nogle Timer senere bort fra Hovedbanegaarden. Han fik den Lykke at faa en human og forstandig Ledsager, der i den rundelige Tid, Rejsen varede, tog sig den Opgave paa stilfærdig og fortrolig at gennemgaa lidt af hans Fortid med ham og navnlig betyde ham, at det var hans eneste Redning, han maatte i hvert Fald for nogle Aar bort fra Byen med dens mange Fristelser og Forlystelser, bort fra Kammeraternes uheldige Paavirkning, ellers vilde han uhjælpelig synke til Bunds i Storbyens Dyb, altid komme til at tilhøre den værste Bærme, men nu blev der givet ham en enestaaende Lejlighed til under helt nye Forhold, imellem nye Kammerater, undervist af forstaaende

„Jeg kender lidt til din Fortid ...“

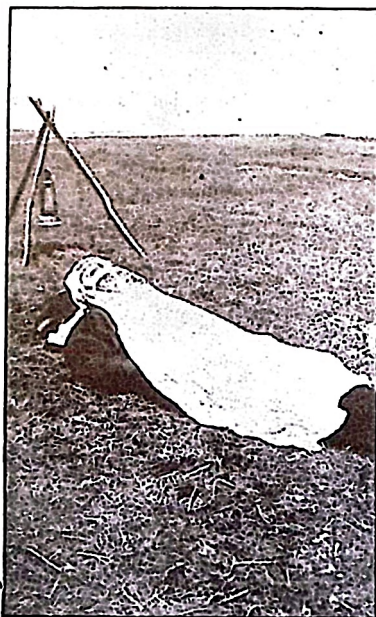
AF GLENTETROPPENS

Spejlæg! Uhm!!

Lærere efter en fornuftig og fast Plan og Dagsorden ikke alene at indhente, hvad han muligvis havde forspømt i sin Skoletid, men nu kunde han tillige komme i Gang i et praktisk Arbejde, om han selv vilde, eller i et Fag, der senere kunde blive ham en Livsgerning. Da Led-sageren blev klar over hans forvrængede og fuldkomne forkerte Opfattelse af det Sted og de Forhold, hvorunder han vilde blive anbragt, tog han tillige fat paa at fjerne nogle af de værste Misforstaaelser. Der var ingen Mure omkring et Ungdomshjem, ingen blev sultet, pryglet eller led Nød paa den Maade, han havde faaet Opfattelsen af. Der var Spejderkorps, Musikkorps, Fodbold, Diletthanhold og meget mere. Der var Sang og sunde rene Glæder baade Sommer og Vinter, navnlig var der et godt Kammeratskab ikke alene imellem Drengene indbyrdes, men ogsaa imellem voksne og Unge, man kommer trygt med sine Sorger, Belymringer og Ønsker til sine Lærere og Forstanderen i Forvisning om, at man blev hjulpet paa bedste Maade. Det hed ikke Opdragelsesanstalt mere, men Ungdomshjem, fordi der bliver gjort alt, hvad der menneskelig set er mulig for at gøre det saa hyggeligt og hjemligt for Eleverne.

Det dulmede Sindet, og selv om mangen en Tvivl blev siddende i Krogene,

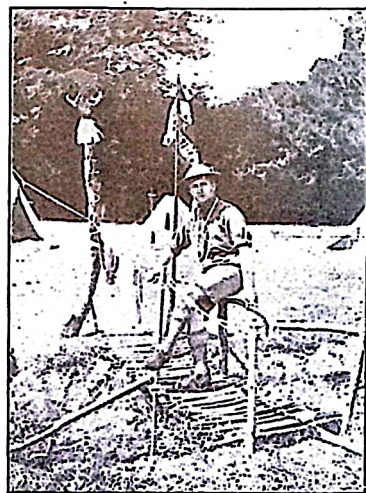
Medicinmanden sover til Middag.

saa var det dog med større Fortrøstning og Mod, at Aage stod ud af Toget, end han havde paabegyndt Rejsen med, 12 Timer før.

Da man fik Ungdomshjemmet i Sigte aabenbarede sig en anselig Række store kønne Bygninger omkranset af Have, Plantning og Skov til alle Sider, hyggeligt, frit og aabent saa der ud, rent og pænt var der alle Vegne. Snart stod man paa Kontoret. Forstanderen 'bød velkommen. Han havde milde Øjne og talte jævnt og stilfærdig, mon man skulde blive Ven og Kammerat med ham, komme til at agte ham, maaske holde af ham? Aage tillod sig dog at tvivle og vogtede vel paa ikke straks „at give sig over". Kort efter blev der i en anden Stue budt paa Spejlæg, Smørrebrød og Kaffe, det gjorde godt at faa lidt at spise og drikke ovenpaa Rejsens Strabadser, og der blev ikke gjort Forskel paa den fine Mand fra Værgeraadet og Aage, de spiste ved samme Bord.

Kort efter rejste man sig og begav sig paa en Runde, Forstanderen viste om og forklarede. Man var paa Husflidsværkstedet og saa de nydeligste Kurvemøbler, Børstebinderartikler, Maatter, Hængekøjer, Halmkurve, snittede og po-

BILLEDALBUM

Lejrbroen.

lerede Rammer, Bakker og Æsker o. s. v., det var de nye Drengene, der kom i Gang her. Saa var man paa Snedkerværkstedet, hvor 6 Drengene fik en fuldt fagmæssig Læreuddannelse. Snedkeren oplyste, at sidste Foraar var der udskrevet 3 Elever, som havde bestaaet Svendeprøve som Snedkere, deraf 1 med Ros og 1 med Bronzemedalje. Man besaa Gymnastiksalen, Vaskeriet, de smaa Kolonihaver, den store Boldplads, der laa omkranset af Læplantning paa alle Sider, Kaninhusene, Dueslag, gik derpaa ned i Smedien, som laa lidt fjernet fra Hjemmet af Hensyn til de mange fremmede Kunder, der ikke vilde sætte Pris paa at vise sig i Gaarden, hver Gang de skulde til Smedie. Her lærte Eleverne alt Vogn- og Hestebeslag, Reparation af Markredskaber, Fremstilling af Bygningsbeslag m. m. I Gartneriet, hvor der var 3 Drivhuse og mange Mistbænkvinde, fik 6 Drengene en alsidig og grundig Oplæring i Havebrug og Drivhuskulturer, Kransebinderi, Maattebinding, Kurvemagerarbejde m. m. Størst af alle Virksomheder var Landbruget: 12 Heste, 40 Malkekøer, 50 Stk. Ungkvæg, mange Svin, Faar, Gæs, Ænder og Høns. Jo her var rigtigt nok noget at tage fat paa, særlig naa det hele, som Forstanderen bemærkede, i det væsentlige blev udført ved Drengenes Hjælp. De lærte Køkken-

arbejde for senere at blive udskrevet som Kokke til Søs eller komme paa Hotel for at lære videre. De hjalp til med Borddækning, Vask, Rengøring, sørgede for Brændsel, der i Aarets Løb fuldstændig blev produceret i egen Skov og Mose.

Man gik ind paa Drengenes egne Stuer: Dagligstuen med kønne Billeder, Gardiner, Blomster og mange Bøger, Spil m. m. Fritidsværkstedet med syv smaa Høvlbænke og Værktøj, her stod der et Par store Bure med smaa Dyr, der blev holdt til Elevernes Fornøjelse: Marsvin, Kaniner, Turtelduer, ja selv en tam Pappegøje magtede ikke. Ved Siden af Dagligstuen laa Spejderstuen, hvor Hjemmets Spejdertrop havde sit Samlingssted og sine Rekvisitter. Spejderstuen var hyggelig dekoreret med Billeder fra Spejdernes Liv og Færden, her gemtes deres Telte, Signalthorn, Kogerekvisitter og hele Lejrudstyr, her stod Tropstanderen med de mange Spilplader og sølvknappede Rævehaler dinglede fra Liljen i Toppen. Her stod en Række Spilbægere vundet af Troppen i Turneringer ved Stævner med andre Spejdere, her fandtes et Haandbibliotek og en lang Række Dagbøger ført og udskrevet af Spejderne. Vi saa Skolestuen med de mange Billeder, Flygel, Orgel og Musik-korpsets mange Hornmusikinstrumenter og Trommer. Her blev Drengene undervist, 3 Timer daglig i Vinterhalvaaret, og de, der var i Haandværkslære, fik teknisk Skoleundervisning samtidig i Dagligstuen, der blev flere Gange i Vinterens Løb holdt Foredrag eller vist Lys-

som Forstanderen læste hans Tanker. Billeder for saavel unge som ældre. Vi gik paa Sovestuerne, og her blev selve Aage behagelig overrasket, da han saa, at hver Dreng havde sit eget lille hyggelige Værelse med Billeder, Bord, Stol, Natskab foruden Sengen. I Spisesalen, hvor der blev dækket til Middag af en Elev, laa hvide Duge over Bordene, ligesom der stod Blomster midt paa Bordet, og det gjorde et hyggeligt Indtryk.

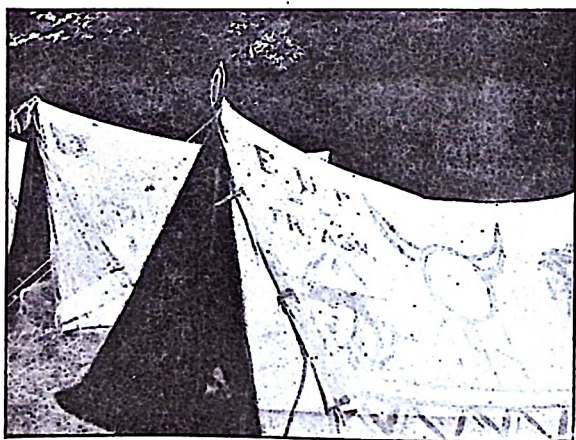
Under Rundturen havde man hele Tiden truffet saavel voksne som Elever, Lærerne hilste alle paa Aage med Haanden og bød ham velkommen, det forbavsede ham meget, men allermost undrede han sig over Drengene, de saa ikke ud til at være kede af det, en Del kiggede vel nysgerrig paa „den nye Dreng“, og mange nikkede venlig til ham, som de vilde sige til ham: „Vi skal nok blive gode Venner“, de fleste havde forøvrigt travlt og passede det Arbejde, de stod ved.

Saa tog Værgeraadsmanden Afsked, og Aage blev alene tilbage med Forstanderen: „Jeg kender lidt til din Fortid, men det lader vi bag os, den skal du glemme“, var de første Ord, Forstanderen sagde. „Nu skal du tænke paa Fremtiden, og jeg vil da gerne spørge dig, om der er noget særlig, du har tænkt dig, du kunde have Lyst til at lære“. Aage sad lidt. De sidste Tider havde i Grunden ikke levet ham Tid til at tænke synderligt over Fremtiden i hvert Fald ikke i denne Forbindelse, som det nu blev spurgt om det. Det lod,

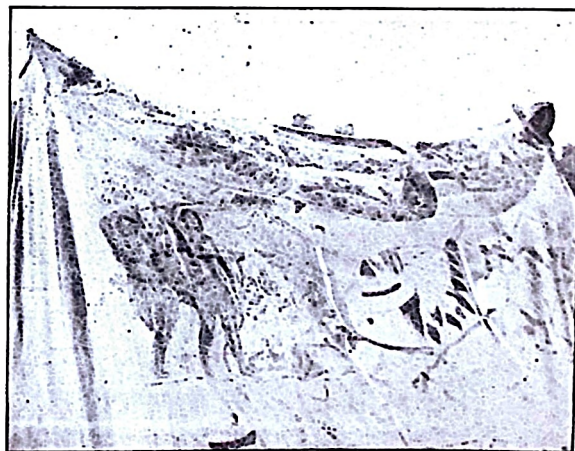
„Det haster jo heller ikke, tag det blot med Ro, den første Tid skal du alligevel deltage i alt forefaldende Arbejde i Arbejdsholdet, og saa faar du Tid til at tænke dig om, tale med Kammerater, der er i Lære, og saa faar du nok ogsaa Lyst til et eller andet. Nu skal du blot gøre dit Bedste for at udføre dine Pligter saa samvittighedsfuldt, som du kan, saa bliver baade du selv og de, der skal arbejde sammen med dig, og de, der skal have dig i Arbejde, tilfredse med dine Forhold.“

Aage levede sig forbavsende hurtigt ind i Forholdene paa Hjemmet. Børn og unge har en vidunderlig Tilpasningsevne overfor nye Omgivelser. Der kunde vel komme Dage, hvor han længtes efter Forældrene, dog maaske nok saa meget efter Byen og det frie, ubundne Liv, han havde ført tidligere, men det var kun Stemninger, der hurtigt vejredes hen, der levnedes ham ligefrem ikke Tid til at beskæftige sig med de Tanker. Dagen var saa travlt optaget, saavel i Arbejdstid som Fritid var der Opgaver, der skulde løses. Han havde aldrig kendt til det før. Han havde jo været saa vant til at have god Tid, han havde drevet Timer og Dage bort, Fantasien havde hersket over hans Tanker, nu var der ikke længer Ro til slige virkelighedsrjerne Drømme, først naar han laa i sin Seng om Aftenen kunde han lade Tankerne flyve som før, men det blev aldrig til ret meget, thi inden han vidste af det, var han slumret ind, træt og mæt af Dagens Arbejde og mange forskellige Indtryk.

MALEDE TELTE

Franske Spejdertelte.

Inds. af Torkel Vøgg.

Der gik et halvt Aar, Aage kom op i Gartneriet, og han blev Spejder. Disse to Ting fyldte hans Tanker i Arbejdstid og Fritid, han udviklede sig forbausende baade aandelig og legemlig. Da han kom hjem paa Besøg i Julen efter over et Aars Fraværelse fra Hjemmet og Byen, kunde hans Familie knap kende ham igen, dels var han vokset saa meget, dertil var han bleven saa stille og saa pæn i Tøj, han tænkte ikke paa at gaa ud, var kun i Biografen en enkelt Gang, sad for det meste hjemme læste eller fortalte om det mærkelige, interessante Liv, han levede derude paa Landet. Han besøgte ikke andre i Ferien end et Par ligeledes ferierende Kammerater fra Hjemmet, som han

havde sluttet sig særlig nøje til. Dagen kom, da de skulde rejse tilbage igen, og de mødtes alle i god Tid paa Hovedbanegaarden og rejste sammen derover, Humøret var højt, de havde en Masse at fortælle hverandre om Julens forskellige Oplevelser, og selv om de første 14 Dage derefter var præget af en stille Vemod (Hjemve) ved Tanken om Oplevelserne i Julen, saa strøg han den dog snart af sig. Han havde sat sig et Maal, han vilde være en dygtig Gartner og en ærlig Spejder. Han kastede sig med Iver over den særlige Fagundervisning, der blev Gartnerlærlingene til Del, blev dygtig til Tegning, lærte Planternes latinske Navne, havde blandt andet den Tilfredsstillelse, at han fik

Lov til at udarbejde en Tegning over hele Hjemmets Gartneri med Drivhuse og Mistbænke samt et projekteret Drivhus, man søgte en Bevilling til.

Da han efter fortsat Udvikling blev udskrevet efter et 3 aarigt Ophold, kom han i et stort Gartneri, hvor han forblev, indtil han var udlært.

Han mindedes med Rædsel sine sidste Barneaar i København og den Afgrund, han var lige paa Nippet til at styrte sig ned i, han mindedes med Glæde og Tak de derefter følgende Aar paa det store Hjem imellem de mange jævnaldrende Kammerater, der ligesom han var bleven Spejdere og fyldte deres Tanker og Fritid med sunde, rene Glæder.

N. P.

„NAAR VINTEREN RINDER I GRØFT OG I GRAV —“

I Week-end-Lejr.

Inds. af Knud Kristensen.

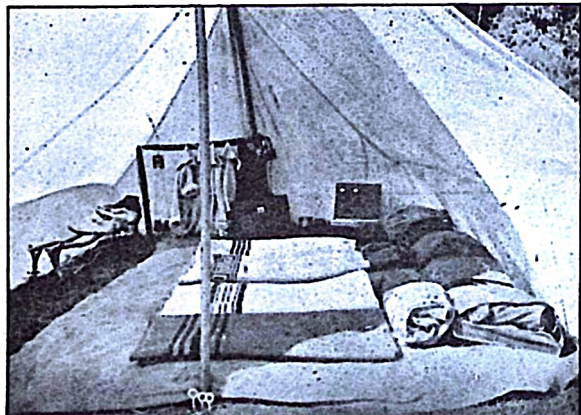
Lørdag Eftermiddag.

Inds. af C. C. Stender.

Fransk Spejdertelt.

Inds. af Thorkel Vøgg.

Teltorden.

Inds. af J. Vester.

Sagnet om

Sankt Georg

Joachim Skovgaard: Sct. Georg og Dragen. Mosaik.

Den 23. April er Sct. Georgsdag, paa den Dag fortæller Legenden at Sct. Georg blev halshugget i Aaret 303.

Højest sandsynlig er Georgios — paa dansk Georg eller Jørgen — ikke nogen historisk Person; men fra det fjerde og femte Aarhundrede foreligger flere Legender om ham, og i det trettende Aarhundredes „Aurea legenda“, den gyldne Legende, møder vi Sagnet i dets mest kendte Form.

Georg var født i Kappadokien, i det østlige Lilleasien, under Kejser Diokletian; hans Fader var af høj Byrd. Som Yngling var han blandt de dygtigste i Vaabenbrug og Idræt; og siden gik Rygtet om hans skønne Skikkelse, hans Mod og kristelige Dyder.

Han steg hurtigt til de højeste militære Grader, blev Tribun og Feltherre.

— Ved Selina i Lykien huserede et skrækkeligt Udyr, en Drage, som med sin Grumhed beherskede hele Egnen.

Mange var de modige Mænd, der havde prøvet paa at fælde den. Til sidst indgik man paa en Overenskomst med Dragen; den skulde skærme Folket mod til Gengæld at faa to Faar daglig.

Men den Dag kom, da alle Faarene i Staden var ofrede, og Dragen krævede

da Mennesker — hver Dag maatte en ung Lykier ved Lodtrækning begive sig til Spen, hvor Uhyret holdt til, og ofre sig.

Saa traf Loddet Kongens Datter; stor var hans Fortvivelse, thi han elskede hende højt, han lod da bekendtgøre, at den der vilde kæmpe mod Dragen og dræbe den, skulde faa det halve Kongerige og Prinsessen oven i Købet. Men ingen meldte sig.

Allerede sad Kongedatteren ved Spen, da Georg kom ridende forbi. Han fik Øje paa den unge Kvinde og spurgte, hvorfor hun saa saa bedrøvet ud. Hun fortalte, hvilken Skæbne der ventede hende, og han besluttede at kæmpe mod Dragen.

Efter en voldsom Kamp — Uhyret udsendte Pestaande gennem Næsebor og Mund, og et Par Gange saa det ud til, at det skulde gaa galt for Georg — fældede han Dyret; og Kongen tilbød ham

Sct. Georg og Dragen.
Per Dørrer og Kirsten Kimer.
Roskilde Domkirke.

den lovede Belpnning. Men Georg afslog det og sagde, at uden Guds Hjælp havde han ikke kunnet dræbe den.

Den Dag omvendte 20,000 Mennesker sig til Kristendommen. Georg blev i nogen Tid i Selina og lærte om Kristus.

— Under Kejser Diokletian fandt en Kristenforfølgelse Sted. Georg drog om for at opmuntre de forfulgte og bekendte aabent sin Tro paa Kristus.

Kejseren lod ham gribe og forsøgte ved grusomme Pinsler at faa ham til at fornægte sin Tro; da det ikke lykkedes, blev han sat i Fængsel; her havde han et Syn og styrkedes derved i sin Tro.

Saa kaldte Kejseren en Troldmand til sig og lod ham øve sine Kunster paa Georg, og han tilberedte en stærk Gift; men Georg gjorde Korsets Tegn over den og drak den uden at den gjorde ham Skade. Overvældet af den Guds Magt, som Georg troede paa, lod Troldmanden sig døbe.

Kejseren havde nye og grusomme Pinsler i Beredskab for Georg, men alt var til ingen Nytte. Georg bad Gud straffe de ugudelige, og paa hans Bøn blev Templet med hele Præsteskabet op-

„Sct. Georg“. Tegnet af Baden-Powell.

slugt af Flammer. Ved dette Tegn lod Kejserens Hustru sig omvende; Kejseren blev saa forbitret paa hende, at

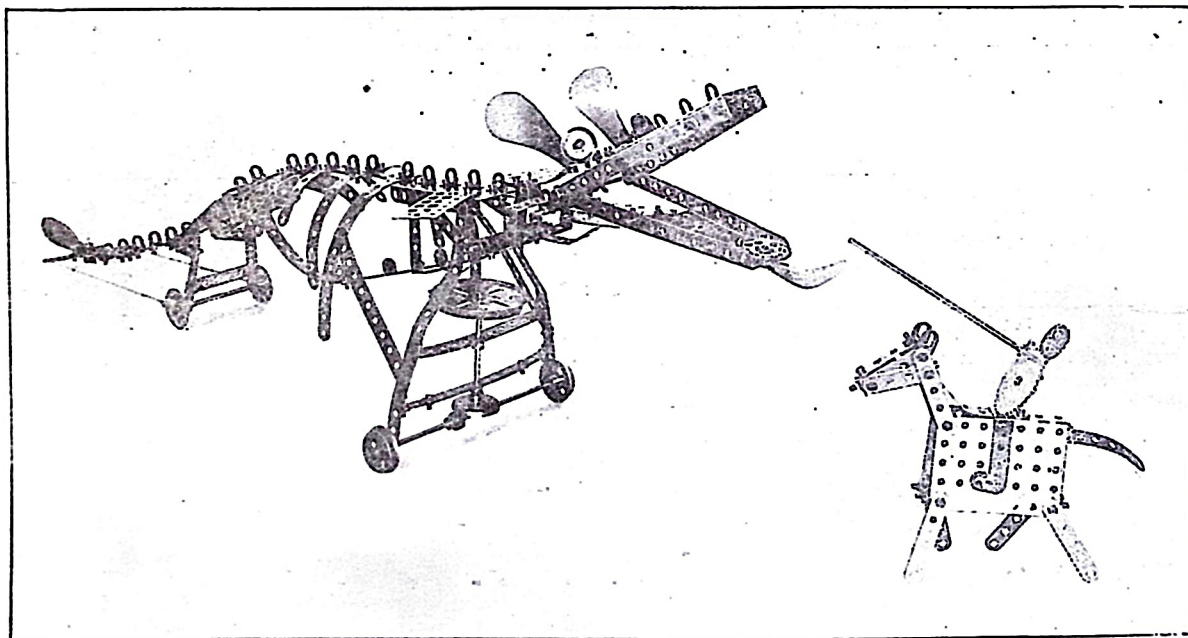
han lod hende korsfæste; og Georg blev dømt til at halshugges. Da Kejseren efter Henrettelsen begav sig til sit Palads, formørkedes Himmelen pludselig, et heftigt Uvejr opstod og Lynet dræbte Kejseren og antændte Paladset.

— Flere Hundrede Aar efter drog Kristne ud for at erobre Jerusalem tilbage fra Sarascenernes Vold. Længe laa de og belejrede Byen, og de begyndte at tabe Modet og skulde til at vige — da kom pludselig en Ridder sprængende: Hans Rustning var hvid, og i sit Skjold førte han et rødt Kors. Hans Aasyn lyste som Solen. Han befalede de Kristne at følge sig. Og snart drog de jublende og syngende gennem Jerusalems Gader.

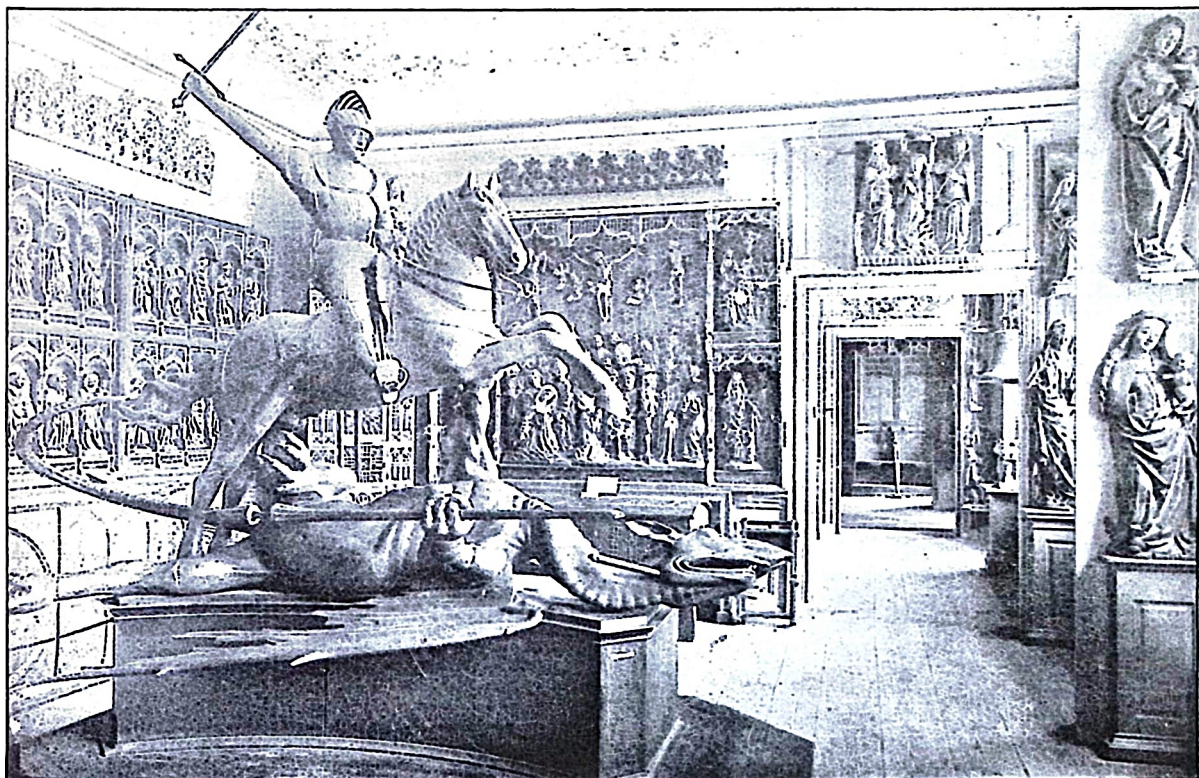
— Men denne ukendte Ridder var Georg, den Hellige Ridder.

Sct. Georg har alle Dage været en højt æret Helgen — endogsaa i muhammedanske Lande dyrkes han. Han var Rytternes Helgen og da han sad godt i Sadeln, blev han Sadelmagernes Skytspatron.

Paa Korstogenes Tid blev Sct. Georg-legenden kendt i Vesteuropa og man saa

Ogsaa en Sct. Georg. Lavet med Meccanolegetøj af en fransk Dreng.

Nationalmuseets pragtfulde Sct. Georg og Dragen. (Flere andre findes i de tilstødende Sale).

i Sct. Georgs Kamp med Dragen et Billede paa de kristne Ridders Kamp mod de vantro.

I Aaret 1227 blev Sct. Georg paa et stort Koncilium i Oxford proklameret til Englands Skytshelgen, og Hosebæandsordenen indviedes til ham.

En Række gejstlige Ordener bærer denne Helgens Navn, og endnu dyrkes Sct. Georg i den katolske Kirke.

Ligesom han sejrede over den Drage,

hvis Aande voldte Pest, blev Sct. Georg en Helgen, som i særlig Grad hjalp mod Spedalskhed. Rundt om i Landene fik Hospitalerne Navn efter Sct. Georg. Vi behøver blot at minde om Stednavne som Sct. Jørgensbjerg og Sct. Jørgens Mark. Det stammer fra Pesthospitalet, som blev lagt et Stykke uden for Byerne.

— Atter og atter finder vi Sct. Georgsmotivet i Kunsten baade som Maleri og Skulptur; der er to Hovedtyper: Rid-

deren til Hest eller den staaende Sct. Georg. Efter den Mængde billige Fremstillinger at dømme, der findes blot faa i Tyskland og Italien, maa hans Dyrkelse have været meget udbredt.

Nu er Sct. Georgs Navn, takket være Spejderne, vakt til nyt Liv; med ham som Mærke over Ungdommen sig i Ridderlighed, Hjælpsomhed og Mod.

Jørgen.

EN UNGDOMSFORFATTER

En Ungdomsforfatter, der i lige høj Grad kan læses af voksne og Unge, er Forfatteren A. Chr. Westergaard, der i Løbet af 7 Aar har udsendt 11 Bøger med endog stærk stigende Bonitet.

Som Grundlag for hans Produktion staar 10 Aars Lærergerning i Vestjylland, der har givet ham Interesse for og Kendskab til den vestjyske Fisker og hans Gerning. Medens den stærke og storladne Natur yderst ude i Vest har givet Inspirationen. Der var saa meget som kaldte. Der, hvor Vinden føles som Storm og Stormen som Orkan, hvor Havet ofte søger at sluge Land og overrumple Fiskere og Sømænd, der er meget at opleve og gengive.

Lige fra Begyndelsen er der over denne Forfatters Bøger noget vist mandigt, noget som saa ofte savnes i moderne Ungdomslitteratur. Sproget er udsædvanligt. Hvert eneste lille Ord hører med og har sin Betydning. Det bringer en vis storladne Stemning med sig. Og netop heri ligger det karakteristiske ved A. Chr. Westergaards saa originale og særegne Form. Det er saa uselig rigtigt, intet er tilfældigt, intet overfladisk, men kommer dybt indefra. Alle de mange Sider er saa fuldstændig ægte. Man mærker det store og stadig voksende Talent.

Forfatterens tre første Bøger er hentede fra Vestkysten, men er maaske kun lovende, først i „En Wienerdreng“ var det vist egentlig at vi lærte at forstaa A. Chr. Westergaard.

Handlingen er dels fra Wien, dels fra Vestkysten. I Østrig var Forfatteren kommet paa nært Hold af de smaa Wienerbørn, havde i den udsultede By oplevet Ting, der havde gjort stærkt Indtryk paa ham. Men ogsaa om „Eventyrlandet“ imod Nord havde han hørt Tale.

Saa vilde Forfatteren fortælle vore Børn om de smaa nødstedte Østrigere, vilde maaske gøre lidt Propaganda, sætte Danmark en lille Mindesten, fordi det gængældte 64 paa denne Maade.

„En Wienerdreng“ maatte skrives.

Om Forsøget lykkedes. I de to Bind, det blev til, rummes saa mange virkelige Værdier, at Bogen hæver sig højt. Men om den egner sig for Børn er tvivlsomt, snarere for voksne og Ungdom.

Aaret efter fik vi „Klit-Per“, en Bog,

som i Løbet af 1926 vil faa sin Fortsættelse. Alt det stærke og store, som Forfatteren har faaet derovre vest paa, har faaet Udtryk i denne Fortælling. Vi mærker tydeligt den Kærlighed A. Chr. Westergaard har til den barske Vestkyst, det fraadende Hav, den nøjsomme Natur og den alvorlige Befolkning. Vi faar et næsten eventyrligt Billede af Klitternes graagule Farve, Havets salte Sus og Bølgerens Buldren.

Mens „Klit-Per“ saaledes til Tider

A. Chr. Westergaard.

rummer et stærkt Liv, staar vi i „Nordsø-Helte“ over for en alvorlig Bog; noget for tung, vil Ungdommen paastaa, og saaledes er den maaske ikke rigtig forstaaet. Den fortjener imidlertid at blive læst; den giver os Mennesker, de stræbsomme Fiskeres Kamp mod Naturen. Hviler iøvrigt paa et stort Forarbejde og danner Indledning til en Serie om Storfiskeri paa Banker fra 1860 til Nutiden.

Saa staar vi endelig overfor Forfatterens bedste Bog, „Onkel Franz og hans

Unger“, en Roman fra den moderne Ungdom. Handlingen er hentet fra Wien. Tre Børn, hvis Mor er død og hvis Far skal paa en lang Udenlandsrejse, bliver sat i Pleje hos en af Faderens Ungdomsvenner, en vindtør Forstkandidat, der ligefrem hader Børn. Tilmed paavirktes denne Franz Weber af en Magister, hvis Principper om Børn er ganske forældede. Paa Arenaen optræder endvidere en moderne Kunstner, der elsker Børn. Han er Ven med Kandidaten og søger at paavirke ham modsat Magisteren. Til Slut maa Kunstneren imidlertid foretage et ret voveligt Eksperiment for at redde Børnene.

Der gives overordentlig klare Billeder af Bogens Personer. Særlig glimrende skildres Kunstneren og Hugo — den ældste af „Ungerne“. — Kunstneren tror paa Østrigs Fremtid, tror paa „det unge Østrig“, og han vil male det. — Det lykkes. — A. Chr. Westergaard vil det samme med Skildringen af Hugo, og det lykkes saa helt ægte, at det virkelig betager.

Bogen er to Ting: en Hymne til Østrigs. — „det unge Østrig“ — Pris, og maaske den bedste Bog, der i de sidste Aar er udkommet herhjemme for Ungdommen!

For saa til sidst at tage „Spionen“, den fornylig udkomne Beretning om en belgisk Drengs Oplevelse under Verdenskrigen, maa jeg sige, at ogsaa den indeholder alle A. Chr. Westergaards Goder, selv om den ikke helt kan maale sig med Forgængeren. Det er en Bog om Krig, men skildrer tillige Mennesker, Mennesker baade blandt Belgiere, Englændere og Tyskere.

Vi er da til Slut kommet til Forfatterens Motto, ud fra Virkeligheden at skildre Mennesker, baade Børn og voksne, Mennesker uden Overdrivelser, men Personer med menneskelig Værdi uden Tilsmudsning af nogen som helst Lefleri for Ungdommen. Og med den blivende Værdi, Bøgerne har, den indre uforklarlige Varme, den altid herskende Stemning, det usædvanlige Sprog og særegne Form, der altsammen viser os det stærke Talent — er Forfatteren A. Chr. Westergaard Klassiker indenfor moderne dansk Ungdomslitteratur!

Niels Aage Svane.

FÆTRENE.

Det var det Aar, da Verdenskrigen brød ud. Jens Müller tilbragte Sommerferien hos sin Slægt i Sønderjylland. Han og Fætteren, Povl Müller, var omtrent lige gamle, og de to unge Mennesker strøjfede viden om sammen, og deres Venskab blev stadig fastere og inderligere. Povl havde en Solsorthan i Bur. Han kaldte den Peter. Den var meget lærnem og kunde synge „Den tapre Landsoldat“ omtrent fejlfrit, at sige Melodien.

Der gik allehaande Rygter rundt i det tyske Folk. Man anede den kommende Krig, og man troede ogsaa paa Sejren. Naturligvis blev Modsetningerne mellem Tysk og Dansk derved endnu skarpere heroppe i Grænseegnene. Det var jo frygteligt for Danskerne at tænke paa, at de kunde komme til at kæmpe for en Sag, som ikke var deres; men naar Peter frimodig fløjtede „Den Gang, jeg drog afsted“, kunde dog Povl ikke lade være at smile og haabe, at der vilde komme noget godt ud af det hele. Tyskerne sagde, han skulde slaa den fordomte Fugl ihjel; men Povl smilede bare mere endnu.

Saa kom Krigen, just som Ferien var ved at løbe ud. „Det varer nok ikke længe, inden jeg ogsaa skal med. Tag Du Fuglen med Dig, og lad den stedse minde Dig om vort Venskab,“ sagde Povl.

Saaledes kom Peter i Bur til Sjælland.

Povl blev ganske rigtig kaldt under de tyske Faner og fik en drøj Tid. Jens blev polyteknisk Kandidat og rejste til Sydamerika for at opleve det vidunderlige. Den Dag, han rejste, slap han Peter løs. Han havde forberedt den lidt efter lidt paa Friheden; den havde gjort mange smaa Ture i Haven, men var dog stadig vendt tilbage til ham. Nu skulde den altsaa staa helt paa egne Ben. Det gik ogsaa helt godt for den; men da Vinterkulden kom, tyede den dog til Vinduerne og blev foret af Jens' Moder. Om Foraaret blev den Familiefader. Den sad i et nærliggende Træ og underholdt sin rugende Mage med „Landsoldaten“, og den Dag kom, da de unge Solsorthanner begyndte at synge med, saa godt de nu kunde. Der var dejlige Jordbær i Haven, og Fru Müller var meget villig til at dele dem med sine Solsorter.

AF LEKTOR LAURITZEN, SORØ

Peter nød Livet og var tilfreds. Lidt ærgrede den sig dog over sine Fætre Størene. Man maatte jo indrømme, at

Spejdere!

Nu er det paa høje Tid, at I sender jeres Bidrag til „Københavnerdrenge-nes Tellejr“ — eller inviterer nogle fattige Drenge i Lejr. Vis nu, hvad I duer til — og vær med til at glæde andre, inden I selv drager ud til Sommerens Glæder. —

Et glad Sommersmil.

Humpræt var godt nok, naar de sad i Trætoppene i Frostvejret og kvidrede og sloges for at holde Varmen. Men de var altfor letsindige. De begyndte altfor tidlig at lægge Æg, og de opdrog ikke deres Unger godt. Naar Solsorten gav Varselsskrig, fløj alle Fugle ind i Buskene, for saa vidste man, at der var Kat eller Krage i Farvandet. Kun Størungerne lystrede ikke, og derfor blev saa mange tagne. Saa var der ogsaa dette, at Støren efterbade de andre Fugles Sang. Var det nu ogsaa rigtig passende?

Efter næsten 4 Aars Forløb kom begge Fætre hjem. Povl var bleven en alvorlig Mand; men hans Hjærte jublede dog af Glæde over, at hans Land igen var blevet dansk. Han tog kraftig Haand i med ved Genrejsningen efter alle de Saar, Krigen havde slaaet.

Jens havde haft Lykken med sig, skønt ogsaa han havde maattet døje en Del. Han havde lært den store Verden at kende og havde faaet voldsomt Smag paa den. Skulde han virkelig kunne slaa sig til Ro i de smaa Forhold herhjemme? Da fik han Brev fra Fætteren. „Kom herved og hjælp os,“ stod der i Brevet. „Vi har netop Brug for en Mand som Dig. Din Farfars Minde lever endnu herved. Vi længes efter Dig!“

Jens vaklede. Den straalende Fremtid derude lokkede ham stadig. Skulde han virkelig kaste sine Størhedsdrømme overbord?

Han vaagnede tidlig den næste Morgen. Det var Foraar, straalende Foraar. Vinduet stod paa halvt, og han hørte Størene kvidre i Trætoppen. „I bringer mig Budskabet fra den store Verden, fra Ungdommens forjættede Land. Jeg vil være ung som I,“ tænkte han. Men da hørte han et Advarselsskrig. Det kom fra Peter, og Jens forstod det straks. Han sprang op og hentede sin Bøsse. Lidt efter lød et kort Smæld, og en Krage styrtede død til Jorden. Den havde endnu en Størunge i Klørne, da den faldt.

Et Øjebliks Tavshed, saa lød Peters dybe Stemme: „Den Gang jeg drog afsted“. Jens saa efter Fuglen. „Du har Ret, Peter. For Kongen og vort Land!“

Fjorten Dage efter rejste Jens Müller til Sønderjylland.

STRAND-HUGST.

C. C. STENDER.

Troppen havde fundet en fortræffelig Lejrplads, som den nu udnyttede i fuldeste Udstrækning. Den var beliggende paa en lille Ø, i Randen af en Skov, hvor denne naaede ned til det smalle Sund, der skilte Øen fra Fastlandet. Oppe bag Skoven boede Jordens Ejere og der var kun faa Minutters Cykelkørsel til Færgen, der paa andre 10 Minutter satte en over Sundet, og saa var der godt tyve Minutters Kørsel til Købstaden, hvis røde Tage, Kirketaarne og Fabriksskorstene kunde ses fra Lejren. Nu laa Spyspejdere i Lejren paa anden Uge. Der var kun nogle faa Dage igen, saa forestod den lange Rejse hjem. Hjem til Skolen og det daglige Arbejde, hvor den nu erhvervede Solbrændthed snart vilde blive afbleget.

I en lille Vig paa den anden Side af Øen laa Spyspejdernes flotte Kutter. Den var lige ankommet og havde kastet Anker ud for et lille Fiskerleje. Spyspejdere var nu gaaet i Gang med at klare op paa Dækket, medens Kokken i Kabyssen havde travlt med Maden. Hanne agter paa Rælingen sad Tropsfører og en Patuljefører og studerede et Kort.

„Her paa Øen har Landkrabberne alt saa Lejr,“ sagde Tropsføreren, „nu skulde vi gerne finde dem i Løbet af et Par Timers Tid. Tag et Par Mand med og ro ind med Jollen og prøv om du kan faa at vide, hvor de er.“

Patuljeføreren nikkede og kaldte paa et Par Spejdere. De satte hurtigt noget Mad til Livs og roede ind til Baadebroen, hvor en Del nysgerrige Børn allerede havde samlet sig.

„Daw Gutter! Har I set noget til nogle Spejdere, som skal opholde sig et Sted her i Nærheden?“

Børnene stod et Øjeblik og maabede, saa traadte en lyshaaret, barbenet Knægt frem.

„Jow, de' har je'! De har Lejr nere paa La's Pe'ersens Strand,“ sagde han og pegede mod Nord.

„Tak skal du have. Hvor bor han?“ spurgte Patuljeføreren.

„Ha' boer der over,“ svarede Drengen og slog ud med Haanden mod Nord og de andre Børn nikkede i Takt med Haanden og drejede Hovederne mod Nord.

„Ja, saa er det vel bedst vi prøver at finde Lars Petersen,“ sagde Patuljeføreren henvendt til de to andre Spejdere, og de begav sig paa Vej ad Stien op mellem Bakkerne. Hos en Mand de mødte, fik de nærmere Underretning om, hvor Lars Petersen boede, og det tog dem ikke lang Tid at finde Lejren uden at blive bemærket af Spejderne der. Saa skyndte de sig tilbage og Krigsraadet blev sat.

Imidlertid var Solen gaaet ned og i Lejren gjorde man klar til Natten. Inden de gik til Ro, samledes de dog om Lejrens næstsidste Lejrbaal. De afholdt kun nogle ganske enkelte Lejrbaal, derfor var de saa meget mere festlige, men Kl. 10 brød de op for at gaa til Ro, den mindste sang trøstigt: „Her er saa rart i denne Skov, for her er ingen Røvere,“ og de to øldste begav sig ned til Baaden med Aalelyster og Lygte. De vilde benytte Mørket til at ro paa Aalestangning ovre paa Grundene under Land. Et Øjeblik skramlede de med Baaden, saa raabte de Godnat til dem i Teltene, og snart døde Aalestangene væk ude over Våndet.

Men Skoven var ikke saa rar, som Spejderen havde sunget. Freden havde maaske raadet i Lejren, en halv Times Tid, saa dukkede et Hoved frem mellem Buskene i Skovkanten, og straks efter et andet nede mellem Sivene ved Stranden, saa forsvandt de igen, og der var atter Ro. Kun nu og da lød en sagte

Plasken og svag Raslen i Sivene; men intet mistænkeligt var at se. Saa nærmede Plaskene af Aaretag sig igen og en svag Skurren af en Baads Køl mod Sten tilkendegav, at Aalestangerne kom tilbage. Et Øjeblik rumsterede de med deres Redskaber udenfor Proviantteltet, derpaa forsvandt de ind i et af de andre Telte.

Atter lød der svag Raslen, nu ganske nær Baaden, saa fulgte et mægtigt Plask og en undertrykt Fnisen.

„Saa skulde da osse! Jeg vidste ikke der var gravet en Rende her,“ mumlede en, „jeg er dyngvaad.“

„Tys, lad os nu faa Baaden ud, uden de opdager det,“ svarede en anden sagte. Langsomt gled Baaden ud mellem Sivene og blev af et Par Spyspejdere lyd-løst slæbt langs Stranden næsten en Kilometer, saa trak de den paa Land, saa højt de kunde faa den.

„Saa nu staar den godt, og ved Lavvandet i Morgen tidlig staar den tørt. Lad os saa komme tilbage til Lejren.“

I Lejren udviklede Begivenhederne sig allerede paa fuld Kraft. En halv Snes raske Spyspejdere kan hurtigt vende op og ned paa en Lejr. Køkkenteltet med Indhold blev bragt op i Laden paa den anden Side af Skoven. Ventilene blev taget af Cyklerne og samlede omhyggeligt i en Kasse, som sammen med et Brev lagdes ind i Tropsførerens Telt, derpaa blev Cyklerne anbragt i Træerne inde i Skoven. Medens dette stod paa, havde et Par holdt Vagt ved Teltene for, hvis nogen skulde vove sig ud for at forstyrre Arbejdet, da at udtømme et Par Vandspandes Indhold over de formasteliges Hoveder. Paa mindre end en Time var alt „Løspre“ fjernet, kun Teltene med de sovende Spejdere stod urørte. Saa drog de alle tilbage til Kutteren. Vagten blev sat og Frivagten trængte ind.

Kl. 5 var alle Mand paa Dækket igen og for en frisk Brise stod Kutteren snart Vigen ud. Ved Sekstiden lod de Ankeret gaa ud for Lejren. De vilde dog nok

overvære Spejdernes Opvaagnen og se, hvad de vilde gøre, naar de opdagede, hvad der var passeret.

Da Klokken var lidt over seks, saa de Tropsføreren komme ud af sit Telt og gaa over for at purre Kokken ud. Nu skulde der tændes op. Saa gik han atter gabende tilbage til sit eget Telt. Lidt efter kom Kokken frem; efter en hastig Dukkert i Vandet gav han sig til at tænde op, saa gik han op mod det Sted, hvor Køkkenteltet plejede at staa. Han var meget nær Stedet, da de saa ham standse og se sig forundret om.

„Hvor er Køkkenteltet henne?“ hørte de ham raabe. Tropsføreren kom ud.

„Køkkenteltet?“ spurgte han og saa forundret paa Kokken. „Ja, minsandten, om det ikke er borte. Hej! Ud, alle Mand! Hvem var ude at stange Aal i Nat?“

Spejderne dukkede efterhaanden frem og de to Fiskere meldte sig.

„Har I fjernet Køkkenteltet?“ spurgte Tropsføreren.

Det benægtede de paa det mest ener-giske. Da de gik til Ro, stod det der, for de havde stillet Spand og Lygte ind i det.

Nu kunde Søspejderne ikke dy sig længere, de gav Troppen et dundrende Hurra. Det gjorde Virkning. Spejderne derinde stormede ned mod Stranden.

„Det er dem, der har taget det!“ raabte de, „i Baaden i en Fart, inden de sejler bort.“ Men der var ingen Baad. Der blev en Løben op og ned langs Stranden for at finde Baaden, og imedens satte Kutteren Sejlene og sejlede bort med Kurs mod Købstaden.

„Hurtigt paa Cyklerne! Saa kan vi naa at fange dem i Byen.“

Atter stormede hele Flokken op i Lejren. Men ak! Hvor var Cyklerne?

Det blev en trist Formiddag i Lejren. Morgenmad havde der ikke været Tale om, men det lysnede dog for dem, da Røgterdrengen kom og spurgte, om det var deres Telt og Grejer, der laa oppe i Laden. Nogle Spejdere blev hurtigt sendt derop, og snart vendte de tilbage med Telt og Proviant. Samtidig opdagede de Cyklerne inde i Skoven. Nu kom der atter Blus i Brændet og Brødmaskinen klaprede tykke Klemmer ud til alle Mand. Lidt senere fandt Tropsføreren Æsken med Ventilene og Brevet, som han læste op for dem. Det lød:

Kære Carlsen! Som du nu har erfa-ret, lykkedes det os altsaa alligevel at finde din Trops Lejr og overraske jer. Du har altsaa tabt Væddemaalet, og I skal give en Omgang Chokolade til os; men hvis I nu kan opdage og overraske os en Nat, saa trakterer vi.

Vi bliver selvfølgelig i disse Farvande.

Med Spejderhilsen.

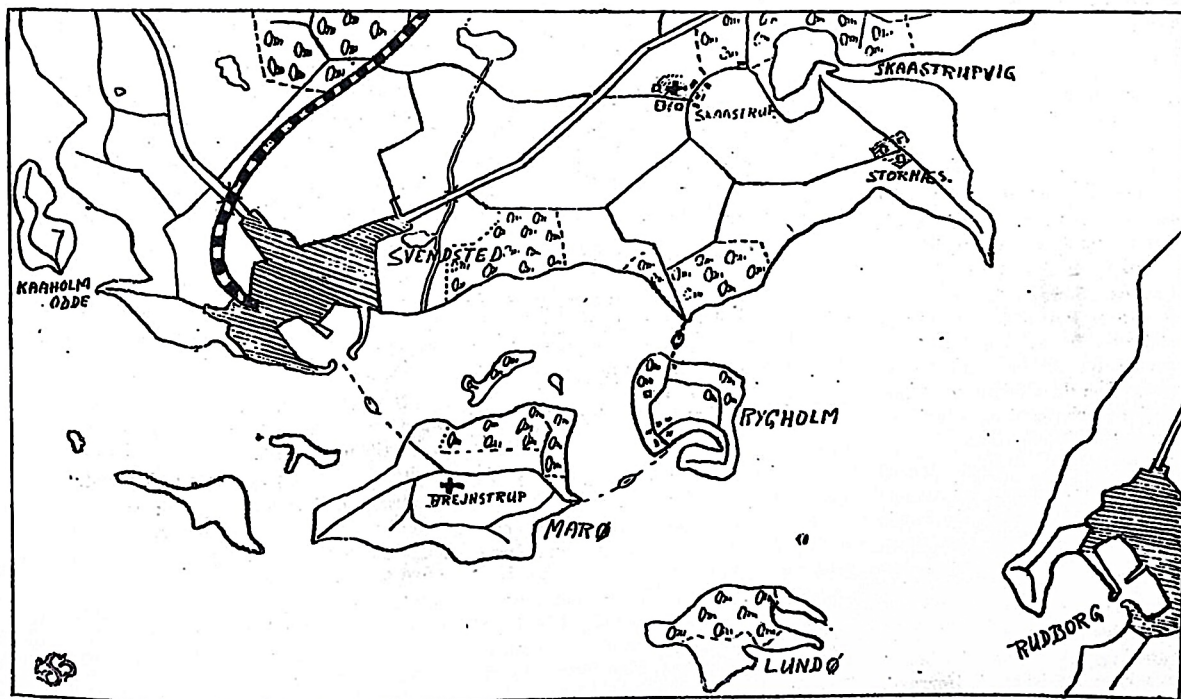
Søby Søspejdertrop.

Kutteren „Liljen“, 28. Juli.

Se det fandt jeg inde i mit Telt. Det er en net Historie. Jeg forstaaer ikke, hvordan de har baaret sig ad. En af jer maa have røbet det trods givet Løfte.

Alle benægtede dog nogen Sinde at have nævnet, hvor de skulde have deres Sommerlejr. De havde tværtimod fortalt enhver som spurgte, at de skulde paa en Vandretur det meste af Fyn rundt.

„Ja, saa forstaaer jeg ikke, hvor de ved fra, at vi ligger her. Naa, men nu maa Besøget gengældes, saa faar vi nok den Sag opklaret. Sven, Kaj og Erik maa straks tage til Byen og prøve, om I kan faa noget at vide om Kutteren. Knud og Povl skal tage over paa Marø med Færgen. Prøv at faa Tilladelse til

at gaa op i Brejnstrup Kirketaarn, derfra kan I undersøge Farvandet rundt om Øen."

Efterhaanden blev hele Troppen sendt ud paa Undersøgelser, men da de atter samledes kort før Aften, havde de kun konstateret, at „Liljen" havde været inde i Havnen om Morgen for at proviantere, saa var den sejlet vestpaa gennem Sundet. Man blev enig om delvis at ophæve Lejren. Kun Tropsfører og et Par Spejdere skulde blive tilbage, Resten af Spejderne deltes i Kystvagtpatruljer, som skulde slaa selvstændig Lejr paa de forskellige Kystomraader, de skulde passe. Endnu samme Aften brød de op for straks at være paa Vagt om Morgen. Saasnt „Liljen" blev observeret skulde de telefoneres til Hovedkvarteret, som da om fornødent telefonerede Besked til de øvrige Vagter. Tropsfører Carlsen satte sig ogsaa i Forbindelse med de omliggende Byers Havnekontorer og bad dem telefonere, hvis Kutteren anløb Havnen. Det var et stort Maskineri, der blev sat i Gang.

Kl. 10,15 næste Formiddag kom første Melding. Kutteren var nu set fra Kaaholm Odde. Den sejlede sydøstlig Kurs.

Kl. 2,35 meldte Vagten paa Marø, at Kutteren kom vestfra og sejlede Syd om Øen.

Den sidste Melding kom Kl. 5. Kutteren passerede da Lundøys Sydpynt; den havde sydøstlig Kurs.

Carlsen tegnede omhyggeligt Kursen ind paa Kortet. Saa var der Fred til næste Eftermiddag. Kl. 2 ringede Lodsen i Rudborg. Kutteren havde været inde for at proviantere; nu var den sejlet mod Nord.

Patruljen paa Stornæs blev underrettet og de øvrige Patruljer kaldt hjem. Senere meddeltes fra Stornæs, at Kutteren var gaaet for Anker i Bunden af Skastrupvig. Saa drog de alle til Skastrup. Nu skulde Nettet drages sammen om „Sørøverne" og Slaget staa.

Paa „Liljen" havde de gjort klar til Natten og hele Besætningen laa og nød den stille Aften paa Dæk. De havde tilbragt de to sidste Døgn paa Spæn, hvor de havde maattet gaa Spvagt, saa nu skulde Hvilen nytes. De skulde holde „Bondenat". Det Udtryk havde Arne en Gang hørt en Spmand bruge, saa maatte det være godt, og følgende var det blevet indlemmet i hans maritime Ordforraad.

„Hov I der ude. Er I fra Spøby?" hørte de pludselig en raabe. De sprang op og saa sig om, men der var ikke andet at se end en Fisker, som var ved at gøre sin Baad klar; men da Raabet gentoges, fik de Øje paa en Dreng ihde paa en lille Baadebro i Skovbrynet. Tropsfører Holm spurgte, hvad han vilde.

„Jo, der er ringet fra Spøby igaar, fra Købmand Nielsen. Vi skulde bede Dem ringe, saa snart De kom. Han havde noget meget vigtigt at sige Dem."

„Det er godt min Dreng. Vent lidt,

Københavnredrengenes Teltlejr.

Tegning af Asger Ribér.

BIDRAGSLISTE

„X" 1. Nærum Trop	5 Kr.
Storm. 1. Ringe	5 —
x + y	1 —

Vi takker de ædle Givere!

saa skal jeg være der."

Et Øjeblik efter var Jollen paa Vej ind med Holm og to Spsejdere.

„Kan du saa sige mig, hvor den nærmeste Telefon er," spurgte han Drengen, da de var vel inde.

„Den er oppe hos Købmanden i Skastrup. Han sendte Bud ned til os i Aften, om vi vilde sige jer, naar I kom, at der var blevet ringet. Men I maa skynde jer, for Telefonen lukker Klokken 10,"

svarede Drengen, som var ingen anden end en forklædt Spøbyspejder.

Saa satte de alle i Løb op gennem Skoven.

Oppe ved Vejen bag Skovløberhusets Gavl stod 20 Spejdere, som gav de tre Spsejdere en varm Modtagelse. Det tog ikke mange Sekunder at overmande dem. Saa blev de slæbt ind i Udhuset, hvor de blev forsvarligt bundet.

En Stund senere saa Spejderne paa Kutteren Drengen fra før komme tilbage og ro ud i deres Jolle.

„Jeg skulde sige fra jeres Fører, at I skulde komme op i Skovløberhuset og faa Rødgrød. I skulde ikke vente paa ham og de to andre, for de skulde til Skastrup og telefonere, men de vilde være tilbage hos Skovløberen Kl. 10."

Den Invitation lod de sig ikke sige mere, end een Gang. I to Hold færgedes de ind, og snart sad de bænkedde oppe i Skovløberhuset, hvor Rødgrøden stod og ventede dem. Havde de anet, at Tropsføreren og de to Kammerater laa bundne og kneblede inde i Tørvebunken, og at Spøbyspejderne nu havde bordet Kutteren og sejlede ud af Vigen, saa havde de nok ikke været saa lystige, at Fangerne kunde høre dem og nu laa og undredes over, hvad der foregik inde i Huset.

Klokken blev ti, men der kom ingen Tropsfører, Klokken halvelve havde han endnu ikke vist sig. Nu begyndte de at blive urolige. Skovløberen, som Tropsfører Carlsen havde instrueret, begyndte at gøre Vrøvl, han vilde snart have Betaling, 5 Kroner, for Rødgrøden. De forklarede ham, at de ventede deres Tropsfører skulde komme.

„Ja det tror I, I kan bilde mig ind. Han bestilte nok Grøden til jer, men han betalte ikke, før han gik. I har selvfølgelig aftalt det hele, og nu sidder I og spiller Komedie."

„Nej det gør vi ikke. Han skulde kun op og telefonere i Skastrup. Han vilde være tilbage Kl. 10, saa vi forstaa virkeligt ikke, hvorfor han ikke er kommet."

„Jeg kan ikke have jer siddende her hele Natten. Nu kan I gaa ud og lede efter jeres Fører; men en af jer maa blive tilbage som Gidsel."

Aldrig saasnt var de andre forsvundet op ad Vejen, før Skovløberen tog Arne, der var Gidsel, i Nakken og slæbte ham ud i Udhuset.

„Nu kan du komme ud i Svinestien.

Der kan du ligge hos dine Kammerater."

Arne fulgte sig ilde berørt over Sammenligningen og Udsigterne for den forventede „Bondenat"; men han udstødte et Forundringsraab, da han kom ind i Udhuset. Der laa jo de savnede.

„Kender du noget til disse?" spurgte Skovløberen ham smilende og holdt en Lygte hen over de tre Fanger. „Nu skal jeg løse jer, og saa har jeg forresten et Brev til jer fra de andre Spejdere, som fangede jer."

Da Holm kom, løb, læste han Brevet højt.

„Kære Spørgere! Tak for jeres Over-

raskelse. Vi var virkelig impornerede over jeres Fiffighed. Men jeg tør nok sige, at det ogsaa er lykkedes at overraske jer. Naar I nu læser dette Brev, er vi paa Vej hjem til vor egen Lejr med jeres Kutter, vi vil ogsaa engang prøve Søspejderlivet; saa kan I til Gengæld forsøge at gaa Kребsegang som Landkrabberne. For at I ikke skal være Husvilde i Nat, har vi skaffet jer Til-ladelse til at ligge i den store Stakke-hjelm over for Skovløberhuset. Jeres Tæpper ligger nede paa Baadebroen. Sov godt, men husk at betale Rødgryden inden I gaar.

Imorgen kan I hente Kutteren i vor Lejr, som I jo ved hvor er. Det er vor sidste Lejrdrag, saa vi haaber, I vil være vore Gæster og fortælle os, hvordan I fandt Lejren.

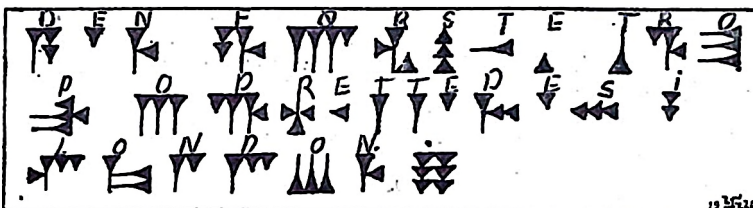
Jeres taknemmelige

Spy Spejdertrup.

Skastrup Skovløberhus, 30. Juli.

Næste Formiddag ankom de til Lejren og tilbragte en fornøjelig Dag med mange kammeratlige Kampe. Om Aftenen drak de Chokolade og spiste mange Baser til, og Holm fortalte, hvordan de fandt Lejren, — men det er en anden Historie.

Hemmelig Skrift

Figur 1.

Hemmelig Skrift

Morsealfabetet egner sig udmærket til at benytte som hemmelig Skrift. Det er kun dem, som kender dette Alfabet, der kan læse det; men da Alfabetet bestaar af Streg og Prikker, er der visse Vanskeligheder ved at benytte det som Skrift, da det skal skrives meget regelmæssigt og nøjagtigt for at kunne læses. Det er man i Hæren kommet ud over ved i Stedet for en Prik at skrive 1 og for en Streg 2. Saa Ordet *god* skrevet paa Morse ser saadan ud: 221 222 211 (Streg-streg-prik, Streg-streg-streg, Streg-prik-prik). For udenforstaaende gør dette straks Skriften endnu mere „hemmelig"; men det kan gøres endnu værre. Skriv f. Eks. 1 hvor der skulde staa 2, og 2 hvor der skulde staa 1. Ordet *god* kommer da til at se saadan ud: 112 111 122 (Prik-prik-streg, Prik-prik-prik, Prik-streg-streg). Hvis den, der læser det, ikke er klar over Ombytningen, oversætter han det som *uaw*. Det er dog forholdsvis nemt at finde ud af. Det kan derfor heldigvis gø-

res værre endnu. Du skriver f. Eks. Ordet sammen saaledes, du sætter 0 mellem hvert Bogstav, altsaa:

221022202110 = *god*

og vælger et Ciffertal, lad os sige 3456. Det første maa aldrig være mere end 7. Dette Ciffertal skriver du under det sammenskrevne Morsebrev og lægger sammen, saaledes:

221022202110

345634563456

566656765566

Saa deler du dette Resultat, som du selv synes, f. Eks. 56 66567 6 5566 og sender det til din Ven, som kender Ciffertallet. Han skriver hele Brævet sammen og Ciffertallet under det og trækker fra; saaledes:

566656765566
345634563456

221022202110

Ikke sandt, det er saare simpelt. Det kan laves endnu mere indviklet; men det vil jeg overlade til dig selv.

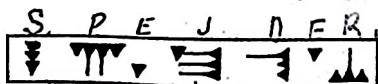
„Kileskrift“.

Jeg skal lige vise dig endnu en Maade. Du ved maaske nok, at Kileskrift bestaar af lange og korte „Kiler“, sat sammen paa forskellig Maade, f. Eks.: Fig. 1.

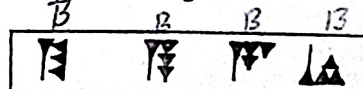
Dette kan du bruge som hemmelig Skrift, idet du omdanner Morseskriften til „Kileskrift“ og gør en Streg til en lang Kile og en Prik til en kort Kile. Du kan variere Sammenstillingen en Del, saa samme Bogstav ikke stadig er ens at se til, blot du spørger for at Tegnene stadig kommer i den rigtige Orden.

Paa Fig. 2 kan du se Bogstavet b — 2111 — skrevet paa 4 Maader.

En Melding skrevet med Kileskrift er helt spændende at se til, man kunde godt tro, det var et Brev fra selveste Kong Nebukadnezar. Prøv om du kan læse det lille Brev. Fig. 3.

Figur 1.

Figur 2.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215. Hellerup.

(Forts.)

„Ja, Wiederhold! Han er lige saa slem som de andre. Der er ikke Gnist af Barmhjertighed i en Hessers Hjerter.“

Fru Harway, der havde været Krøbling i mange Aar, tog en tyk Stok op fra Gulvet og haltede besværligt hen til Vinduet for at se ud.

„Hele Dagen har vi ventet paa, at der skulde komme nogen,“ sagde hun, „men der er ikke kommet en Sjæl denne Vej undtagen du. Jeg vidste, at jeg umuligt kunde gaa den halve Mil til Byen gennem Sneen og i den Storm. Jeg kunde maaske have sendt Samantha efter Lægen, men hun er saa lille, og jeg var bange for at hun skulde gaa vild eller dø af Kulde. Og Vejene er ikke sikre, saa længe Hesserne strejfer om.“

Tobe stod og saa ind i Ilden. Hans Fingre klæde efter at trække Faderens Budskab frem og kaste det i Flammerne; men han beherskede sig. Lydighed var et fremhærende Træk i hans Familie. Gamle Caleb's Jernregimente kunde ikke saa let afrystes. Det lille Glimt af Oprørskhed forsvandt lige saa hurtigt, som det var kommet. Skønt Tobe var rasende, vilde han dog bringe Brevet til Wiederhold. Men først vilde han skynde sig hen til Dr. Jonas Parker's Hus ved Færgestedet og fortælle den gode Doktor om Familien Harway's frygtelige Tilstand.

Snart var han atter ude i den kolde Nat; men han følte ikke længere den skarpe Vind, for han havde samlet Brænde for Fru Harway, tændt Ild op og gjort det saa bekvemt for den saarede, han kunde, og det havde i Forbindelse med Had og Vrede varmet hans Blod; og hans Tanker vendte sig fra den lange Vej, der laa foran ham, til Harway's kolde, tomme, ødelagte Hjem og den bevidstløse Mand.

Da han nærmede sig Færgestedet, hørte han gennem Stormens og Flodens Brusen menneskelige Stemmer. Han fremskyndede undrende sine Skridt. Da han var kommet over Toppen af Højen, der gik lige ned til Færgestedet, fik han Øje paa Dr. Parker, der stod udenfor sin Dør og stirrede ned mod Floden

L A S E T R A K

Af E. L. Bacon. Oversat af Mus.

uden at bryde sig om Kulden.

„Hvad er der i Vejen?“ raabte Tobe.

Doktoren pegede ned mod Færgestedet. „Kig selv derned,“ svarede han.

„George Washington's Soldater kommer!“

I Mørket kunde Tobe kun se en sort Menneskemasse nede paa Flodbreden; men mange gennemtrængende Lyde naaede hans Øren: Knagen og Bragen af Is, ophidsede Stemmer, Vrnsken af skrækslagne Heste og Rumlen af Kanonhjul. Tobe havde ingen Tid at spille. „Ephraim Harway er død!“ sagde han.

„Død?“ gentog Doktoren forfærdet. „Men jeg var jo henne hos ham i Gaar Morges, og da var han frisk som en Fisk!“

Tobe forklarede hurtigt, hvad der var sket og tilføjede: „Tag endelig Tæpper og Mad med, for de fryser og sulter.“

Doktoren var rasende. „Hvis jeg var

yngre og ikke havde syge Naboer, der trængte til mig, vilde jeg gaa med George Washington endnu i Nat og hjælpe med at give de Skurke den Straf, de fortjener!“ udbrød han hidsigt. „Men nu kan det nok ikke nytte noget at tale om, hvad man gerne vilde. Hvis Harway er ved at dø, maa jeg af Sted. Og du?“ Han saa spørgende paa Tobe over Brillerne. „Gaar du med? Du kunde maaske hjælpe til med et eller andet.“

Tobe rystede paa Hovedet. „Jeg skal til Trenton,“ svarede han uden at tænke over, hvad han sagde.

„Naada!“ udbrød Doktoren begejstret. „Du er nok lavet af det rigtige Stof, Dreng! Gid Heldet maa følge dig og alle andre, der skal ud og slaar et Slag for sit Land i Nat. Og Tobe, naar du møder disse Hesser, saa husk, hvad de gjorde hos Ephraim Harway — og lad dem betale!“

Aldrig havde Tobe følt sig saa elendig! Blodet for ham til Hovedet, og han begyndte at fremstamme en Forklaring; men Doktoren var allerede gaaet ind for at gøre sig i Stand til Turen, og Drengen luskede bort med tungt Hjerter. Han kunde ikke rigtig bestemme sig til i hvilken Retning, han skulde gaa. „Jeg vil i hvert Fald ned og se paa Washington's Soldater,“ besluttede han endelig. „Det Syn kan jeg ikke lade gaa fra mig.“ Idet han gik ned ad Højen, kom en Afdeling Soldater marcherende op. De passerede saa tæt forbi ham, at han trods Mørket kunde se den elendige Tilstand, de var i. Mange af dem havde kun ganske tynde Frakker paa. En havde viklet Tøjstrimler om Fødderne i Stedet for Fodtøj, og andre havde Sko, der var saa slidte og itu, at man skulde tro, det havde været bedre for dem, om de havde fulgt deres Kammerats Eksempel. Det var en laset, forfrossen Skare, som, efter at have marcheret den halve Dag paa Pennsylvaniens snebedækkede Veje, nu maatte vente i Timevis uden Læ, indtil Resten af Hæren havde passeret Floden, for saa at begive sig ud paa den lange, kolde March til Trenton. Det var sandelig noget laset Pak, men alligevel glimrende Mænd.

Ulvunger!

Inds. Billeder og Beretninger fra Flok-
kens Liv til Ulvesidens Redaktør.

Lidt længere nede ad Skraaningen kom han til en Gruppe Soldater, der laa og sov paa Sneen rundt om en blussende Ild. Det var Bundter af Laser og Pjalter, men Flammerne, der oplyste deres Ansigter, viste, at det var hærdede Veteraner; nogle af dem havde deltaget i Kampene mod Indianerne. Det var kloge, erfarne Mænd, hvis Ansigter var mærkede af Lidelse og Savn. Tobe forstod, at hvor usle de end saa ud nu, saa var de dog ikke til at foragte i Kamp.

Snart fik han Øje paa Floden. Om Sommeren var det et lille roligt Vandløb, nu var det en rivende Malstrøm, der brusede af Sted under de jagende Skyer. Langt ude mellem de bragende Isflager saa han nogle tungt ladede Baade, der nærmede sig langsomt. Det var lige akkurat at Fiskerne, der roede, kunde holde Fartøjerne mod Strømmen og frelse dem fra at blive knust af de veldige Flager.

Tobe saa Baad efter Baad lande, saa Mændenes mørke beslutomme Ansigter, lagde Mærke til, hvor taalmodige selv de tyndest klædte var og undrede sig over den Energi og Kraft, Officererne lagde for Dagen, og hans Mening om Oprørsarmeen begyndte at forandre sig.

„De klør maaske dog Hesserne, naar det kommer til Stykket,“ mumlede han, „jeg tror næsten, jeg vilde ønske det!“ For det „lasede Pak“ var ved at blive en Flok Helte i Tobe's Øjne.

Med et Sæt huskede han pludselig paa Brevet. Natten gik, han kunde ikke opsætte det længere. Han maatte advare Wiederhold, sige ham, at Oprørerne var paa Vej. Og dog havde det Arbejde, der laa foran ham, aldrig været ham mere imod end nu. Disse prøvede Mænd havde vakt hans Medlidenhed og Beundring; og naar han tænkte paa Samantha's Dukke, kogte hans Blod af Harme mod Lejetropperne, der holdt Trenton.

(Forts.)

Har du givet dit
Bidrag til
Københavnredrenenes
Teltlejr?

HVORDAN MAN LAVER EN INDIANERDRAGT

Naar du danser „Wia-Wua-Wampa“, er det morsomst, hvis du har en Indianerdragt. Jeg skal nu vise dig, hvordan du lettest laver dig en Dragt.

Først maa du have noget Sækkelærred, hvor meget afhænger af din Størrelse, saa jeg vil raade dig til at klippe en Model i Papir.

Vi begynder med Bukserne. To Stykker klippes som Fig. 1. Disse sys sammen (Fig. 2) og sømmes. To Stykker saa lange som Bukserne og 12 cm brede klippes, og alle Traade paa langs trækkes ud, saa at der bliver 6 cm af Stofet tilbage (Fig. 3).

Nu kommer vi til Blusen. Den laves af eet Stykke, som vist paa Fig. 5. Stykket foldes efter den punkterede Linie paa Fig. 5 og sys sammen i Siden og paa den nederste Kant af Ærmet. Hullet til Hovedet sømmes og der pilles et passende Antal Traade fra paa Ærmerne

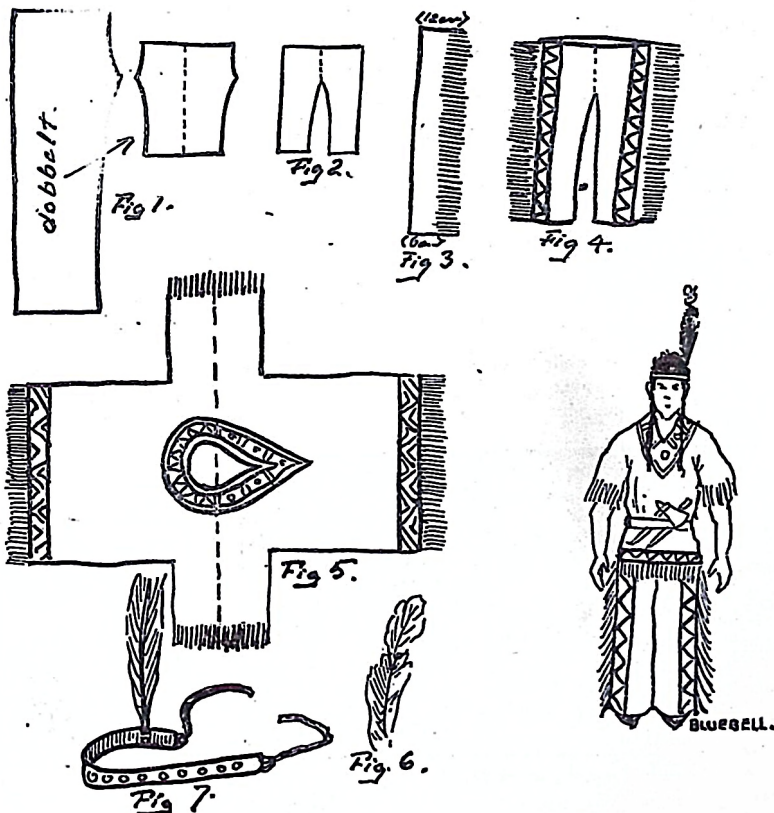
og den nederste Kant af Blusen, saa at der fremkommer Frynser (se Fig. 5).

Alle tre Dele: Bukserne, Frynserne til Bukserne og Blusen farves i almindelig Tøjfarve enten graa eller brune, og de to Stykker med Frynser sys paa Bukserne (se Fig. 4). Ved Hjælp af farvede Baand eller Tøjrester dekorerer de to Stykker paa Bukserne og Blusen som vist paa Fig. 4 og 5, og selve Dragten er færdig.

Du skal nu lave Hovedtøjet. Materialet er følgende tre Ting: en Rem, en Fjer og et Stykke Bændel. Til Remmen fastgøres i hver Ende et Stykke Bændel, saa at den kan bindes om Hovedet (Fig. 7). Til Fjeren, der helst skal være en stor Kalkunfjer, fastsys en lille hvia Fjer (Fig. 6) og hele Fjeren fastgøres i Remmen. Nu er hele Dragten færdig og du kan begynde.

God Jagt!

Bluebell.

Harold Stein fortæller om den store Aand.

Indianer-Stammen snoede sig over Prærien imod Stillehavet. Forrest red Høvdingerne i deres spraglede Fjerpragt, bag dem fulgte de mange tapre Krigere, som allerede havde vundet Berømmelse i Slag. Saa kom Ynglingene, nøgne, undertagen for et Lændeklæde og en Ørnefjer. Disse fulgtes af Stammens travoix — Husgeraadet og Teltene, pakket i store Bøffelhudsblyter, og ladet paa sammensplejsede Stænger, der slæbtes bag kraftige Heste. Kvinderne vaagede over Travoixet. Taalmodigt stampede de sig frem, slæbende deres Papooser paa Rygen.

Optøget endte med Kvæget, som drevs frem af andre Kvinder og Børn. Der var mange Hoveder, thi det var en rig Stamme. Allersidst red fire Spejdere. De var aldrig i Ro. Nu og da galloperede de frem og tilbage, stedse stirrende mod den fjerne Horizont, for Stammen var paa fremmede Jagtgrunde og det var ret at passe paa, ellers vilde de talrige krigerske Hopier overfalde dem.

Det var i Sandhed et stort Folk. Fra det Sted, hvor Høvdingen, den gamle Oh-pa red, lignede de mange Mennesker og Dyr et langt, bugtende Baand, som forsvandt i det fjerne.

Det var et Folk paa Vandring. De hørte hjemme i den frugtbare Mississippi Dal. Længe havde de og deres Forfædre boet der, indtil den store Tørke kom. Med Tørken kom Angreb fra sultende Stammer — de krigerske Cheyennes og Kru Folk og snart blev det klart, at Stammen maatte søge andre Jagtgrunde, om den skulde bestaa.

Oh-pa havde samlet sine Troldmænd

Vi begynder i dette Nummer en ny Serie af Harold Steins Artikler. Som I vil huske fra tidligere Numre, er det altid værd at lytte, naar vor gamle Ven Harold Stein samler os om Lejrbaalet og fortæller. Altid noget nyt, a' tid noget spændende. Samtidig med Artiklerne offentliggør vi en Del Billeder fra det amerikanske Spejderliv.

og Medicinmænd om sig i højtidelig Raadslægning. Da de alle sad om Baalet i Langteltet, rejste han sig og talte:

„Den store Aand har rynket Panden ad sit Folk,” sagde han. „Gaa til Jeres Huse og søg Raad i stærke Drømme.”

Den næste Aften mødtes de Vise atter. Længe sad de tavse. Da, uden Varsel, rejste Nah-wah-pa-tra, den alvise, sig. Han var saa gammel, at han havde set Verdens Skabelse. Hans Hud var gul og pergamentagtig, og hans Hænder saa krogede, at de lignede Ørnekløber. Først svingede han sin Benrangle for at jage de onde Aander bort, derpaa blæste han i sin Fuglebensfløjte for at tilkalde de gode Magters Hjælp.

„Jeg lagde mig paa mit Leje,” sagde han, med en Stemme, der tiltrods for hans høje Alder var dyb og ren — „og jeg havde en stærk Drøm. I min Drøm viste den store Aand sig. Han bøjede sig over mit bevidstløse Legeme og hvi-skede ind i mit Øre et Budskab.” Nah-wah-pa-tra standser. Alle lyttede anspændt.

„Budskabet! Budskabet!” paaskyndte Oh-pa.

„Budskabet var: Lad Folket, jeg elsker, drage mod den nedgaaende Sol, indtil det naar Floden, hvis Bredder ingen aner! Jeg har talt,” og den gamle satte sig.

Den næste Morgen beredtes alt paa Opbrud. Teltene blev revet ned, og da Solen sank i Vest lød Høvdingers gjaldende Raab — Ay—e—e — Fremad.

Da Maanen lyste over Prærien, saa den en forladt Lejrplads, i hvis Udkant laa nogle faa tavse, ubevægelige Skikkelser. Krøplingene og de ældste var i Følge Stammens Urlov blevet dræbte for ikke at holde Folkets Fremskridt tilbage.

Og nu, da vor Beretning begynder, var den lange Rejse næsten til Ende. Havet laa kun en Dagsrejse borte og

„Konger for en Dag”.

Amerikanske Spejdere.

„Spejdernes Magasin" studeres.

Indianeren ved Baalet..

En saaret Hund.

Kartoffelskrøllere.

Luften var mættet med Saltvandsbrise. Intet Under, at Folket var lystigt, thi Røjsen havde været trang og havde kostet mange Menneske- og Dyreliv, haard med Storme, rivende Floder og Angreb af plyndrende Stammer.

Forrest red, som sagt Oh-pa, og ved hans Side Sønnen Tahu-té.

Tahu-té var en velbygget Knøs paa 15 Sømmre. Hans søde Træk røbede Race. Han sad paa sin Hest, som var han en Dæl af den. Han havde kun talt faa Ord paa den lange Tur, men hans Tanker havde været travlt beskæftigede, og hans Øjne havde taget ind hver Enkelthed af det stedse skiftende Landskab. Han var en værdig Arving til Faderens høje Stilling.

I den kileformede Bjørnedal standse-

de Skaren for Natten. Teepeeerne hævdede sig hurtigt, og snart var Kvinderne travlt beskæftigede med Forberedelserne til Aftensmaaltidet.

Tahu-té forlod Lejren for at foretage en lille privat Ekspedition. Først da Tusmørket faldt, vendte han tilbage, efter nøje at have undersøgt det omliggende Terræn.

Det var Nat. Lejren sov.

Midt paa den aabne Plads foran Oh-pa's Telt glødede Resterne af et Baal. Tahu-té sad foroverbøjet foran det. Hans smidige Arme laa om hans Knæ, og hans klare Øjne stirrede ind i Gløderne. Det var, som saa han Skyggerne af hans Folks fordums Bedrifter, som saa han Spandommen om Fremtidens Heltegerninger.

De tavse Nattetimer gled, de ulmende Gløder døde, men Drengen sad, som var han hugget i Granit.

Da tændtes en Gnist og Røgspjlen som hævdede sig fra Baalstedet foran Tahu-té blev lysere og fyldigere. Drengen stirrede ind i den og saa, at Røgen lignede et Ansigt. Først kun svagt, saa tydeligere og tydeligere.

Det var en stor, herlig Krigers Aasyn der stirrede ned paa Høvdingesønnen. Et Aasyn, der rummede Alverdens Godhed og Erfaring, der kendte baade Smerter og Glæde.

Et Spørgsmaal formede sig i Drengens Tanker, men inden han kunde give det Ord, lød Svaret:

„Jeg er den store Aand. I dine Hænder ligger Evnen til at frelse Folket,

du skal raade over. Følg mig. Hav Tillid!"

Røgsøjlen fra Baalet forsvandt. Gløderne gik ud, men over Tahu-té svævede endnu den store Aands Aasyn. Det bevægede sig foran ham, og atter hørte Drengen Stemmen:

"Følg mig! Hav Tillid!"

Han rejste sig og fulgte Synet, der førte ham til Covralléen,¹⁾ hvor hans snehvide Hest stod tøjret. Let sprang han paa Dyrets Ryg og red ud af Lejren, følgende det graa Slør, som dansede foran ham. Aldrig havde han redet som nu. Skumflager fløj fra Hestens Mund og dog blev han ved. Hvor længe han red, vidste han ikke, hvor langt han red, vidste han ikke. Med et forsvandt hans Fører, og Hesten standsede saa brat, at han næsten kastedes over dens Hoved.

Han var omringet af Mennesker. De talte et Sprog han ikke forstod. Han blev trukket af sin Hest og et Ansigt malet med brede, gule Striber stirrede paa ham. Da forstod han — han var faldet i Hænderne paa de vilde, skaanselsløse Hopi's.

Bundet paa Hænder og Fødder slæbtes han ind i en Skov. Baandene snærede og skar, men ikke en Klynken slap over hans Læber. Tahu-té var en Høvdingespøn.

Et Ildskær lyste mellem Stammerne, og snart stod Drengen foran Hopi'ernes Høvding, som sad paa en Dyngs Bøffelhuder. Tahu-té saa sig om i Kredsen. Der var mange Mænd, og alle var de Krigere. Alle bar de gule Tværstriber over deres Kinder, og han vidste, at der ingen Naade var at vente.

Høvdingen talte til ham paa et fremmed Maal. Han rystede paa Hovedet, uforstaaende.

Da traadte en Mand ud af Mørket og Tahu-té følte et Stik i Hjertet som af en Pil, thi det var O-nei-da, en Krigers som tidligere havde været hans Faders fortroligste Raadgiver, men som havde forraadt sit Folk ved at slutte sig til Fjenden.

"Jeg taler denne Drengs Tunge," sagde han til Høvdingen. "Lad mig være Tolk." Høvdingen nikkede.

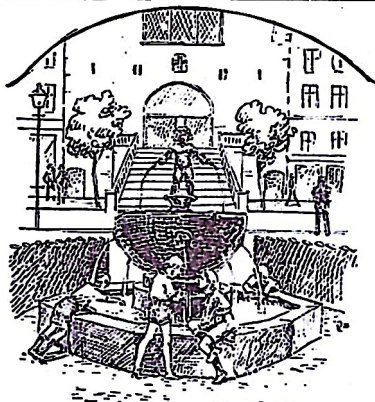
"Vi søger dit Folk," sagde han til Drengen, "og store Rigdomme vil blive givet dig, dersom du siger, hvor de er lejrét."

¹⁾ Indhegningen.

Men Tahu-té bed sine Læber sammen og stirrede ud i Natten.

Spørgsmaalene regnede over ham, men han endsede dem ikke. Da brast Høvdingens Taalmodighed. Han klappede sine Hænder sammen og gav en kort Kommando.

Tahu-té blev bundet til en Pæl og Kviste og Kvas lagdes om hans Legeme. Oneida rev en flammende Gren fra Baalet.

I glemmer vel ikke Københavnerdrengene?

"Tal," sagde han. "Dette er din sidste Lejlighed til at sige os, hvor dit Folk er."

Men Drengen forblev tavs.

Hans Tanker for mod Nattehimlen i en inderlig Bøn til den store Aand. Søgte Raad og Vejledning.

"Tal!" bød Oneida, idet han langsomt førte Fakkelen imod Kvaset.

Da vendte den store Aand tilbage.

Tahu-té saa det vise, gode Ansigt foran sig og Stemmen rungede i hans Øren:

"Sig, at du vil føre dem til dit Folk. Jeg vil lede dig! Hav Tillid."

De knastørre Kviste begyndte at knitre og Drengen følte Ildens utaalelige Hede imod sin følsomme Hud.

"Løs mig!" skreg han. "Løs mig, og jeg vil gøre som I byder."

Det nu flammende Baal blev revet fra omkring ham og han slæbtes foran Høvdingen. Med dybeste Foragt pegede Tolkene paa ham.

"Ilden har løstnet Barnets Tunge," snærrede han. "Han er rede til at føre os til sit Folk!"

En vild Demonstration brød løs. Mange Krigere trængte sig om Tahu-té. De

spyttede i hans Ansigt og slog ham med deres flade Hænder, thi for ingen har Indianeren dybere Foragt end for en overvunden Fjende eller en Forræder!

Krigstogtet var parat. Forrest, paa sin hvide Hest, sad Tahu-té, bag ham ventede de mange Hundrede Hopi'er.

Drengen lændede sit Hoved tilbage og hans Raab genlød i Skoven:

"Ay-e-e-e — Fremad!"

Det vilde Ridt begyndte. Tahu-té fo'r i Spidsen og bag ham tordnede de mange Hestehove. Foran ham svævede en graa Skygge, og han vidste, at den store Aand ikke havde forladt ham.

Længe red de. Snart var de ude paa de brede Sletter. Tahu-té vidste ikke, hvorhen han førte den vilde Skare. Da saa han en Bakke som han huskede fra sin Tur den foregaaende Eftermiddag og hans Hjerte fyldtes med Glæde, for nu først forstod han den store Aands Plan.

En dump Larmen, som af Brænding imod Klipper hørtes. De red direkte imod et Sted, hvor Landet faldt stejlt i Havet.

Videre og videre larmede de, førte af en lille Dreng paa en hvid Hest.

Tahu-té anstrengte sine Øjne til det yderste. Lige paa Klippens Rand saa han en lille Fordybning.

Atter skreg han: "Ay-e-e-e!", og hans Stemme var fuld af vild Triumf og Henrykkelse.

Hvad derpaa hændte, skete i langt kortere Tid end det tager at fortælle det.

Tahu-té gled af sin Hest paa Afgrundens Rand og trykkede sig imod Jorden. Over ham for de mange Høvdinge og Krigere ude af Stand til at standse paa Grund af dem der fulgte.

Ud i Mørket faldt de. Dybt, dybt nede knustes de imod Klipperne i den stærke Brænding. Ingen frelstes. En stor Stamme døde den Nat. Et stort Folk forsvandt fra Jordens Overflade som havde det aldrig eksisteret.

Tahu-té rejste sig. Med udstrakte Hænder gav han Ord til en Takkebøn til den store Aand som havde frelst hans Folk fra Undergang. —

Da Oh-pa gik til de glade Jagtgrunde ophøjedes Tahu-té til Stammens Høvding. Han raadede i mange Aar, og hans Folk var rigere og lykkeligere end nogensinde før i Stammens Historie.

Harald Stein.

Den 16. Februar 1925.

Stor Spejderdag paa Nærum Kostskole.

Hvor Spejdernes Magasin bliver til. — Bazar. — Københavnerdrengenes Teltlejr. — 9de Maj.

Spøren Spejder har atter været paa Krigsstien. Forleden Aften bankede han paa Redaktionen Dør og afleverede et Interview, som vi slet ikke havde bedt ham om. Naa — det har altid været en af „Spejdernes Magasin's“ fornemste Opgaver at tage de yngste Journalister under Armen og hjælpe dem frem ad Journalistikkens tornestrøede Vej — og

Tegnet af Carl Jørgensen.

da Interviewet tilmed slog et Slag for vort Kælebarn (Smertensbarn???) — nænnede vi ikke at lade det gaa i Papirkurven.

Her har I det:

Stor Spænding paa Nærum Kostskole.

Alle er velkomne.

Vi har hørt Rygter om, at der i Begyndelsen af Maj Maaned afholdes en stor Spejderdag paa Nærum Kostskole og begiver os derfor derned for at tage et Forhaandsinterview med Nærum Troppens energiske Tropsfører, *Gunner Christensen*.

Vi sadler vor B. S. A. og kører ud til Skolen. Lykkelige Nærum-Spejdere, som til daglig færdes i saa skønne Naturomgivelser. De vide Marker og store Skove, de lønlige Stier og maleriske Hulveje faar en Københavners Hjerter til at hamre af Misundelse!

Vi træffer en lille Kostskoleelev paa

Legepladsen og spørger, om han kan skaffe os en Audiens hos Tropsføreren. — Hr. Christensen er vist oppe paa sit Værelse, svarer han og følger os høfligt et Stykke op ad Trappen.

— Tak, saa skal jeg nok selv finde det! svarer jeg og staar lidt efter foran Tropsføreren Dør.

Jeg banker. Der lyder et „Kom!“ Jeg aabner Døren, men synes ikke at pje en eneste levende Sjæl i det lille Værelse. Derimod glider mit Blik hen over alenhøje Dynger af alskens herlige, attraktive værdige. Sager af højst forskellig Art: Bøger, Billeder, Vaser, Kakkelovnsskærme, Lamper, Broderier, Æsker, Nipsgenstande, Askebægre, Statuetter, Blomstestativer, Æbler, Appelsiner, Kaffekopper, Cyklelygter, Blyanter, Radioapparater, Kurve — — ja, der findes ikke den Ting, som ikke ligger gemt i de store Dynger paa Gulv, Stole og Divan. Men ingen Hr. Christensen er at skue ...

Straks opstaar det spændende Spørgsmaal:

»Hvem raabte Kom?«

Var det Kaffekanden derhenne i Vindueskarmen? Var det Vasen derhenne paa Skabet? Var det en af Bøgerne paa Bordet?

Min Hjerne arbejder:

Da opklares Mysteriet. Op af Dyngen paa Skrivebordet dukker et Ansigt og det halve af en Overkrop.

— Mit Navn er *Spøren Spejder* — begynder jeg.

— *Gunner Christensen!* lyder Svaret. „Undskyld, hvis De har maattet vente! Jeg er ved at sortere Tombolagevinster. Tag Plads!“

Jeg sætter mig — forsigtigt — oven paa en Stabel Bøger i Luksusbind og er straks midt inde i Interviewet. Jeg er klar over, at Tropsføreren har travlt og fatter mig i yderste Korthed.

— Spejderdag paa Nærum Kostskole?

— Ja!

— Naar?

— 9. Maj!

— Tid?

— Hele Dagen!

— Aarsag?

- Dobbelt!
- For det første?
- Indsamling til Tropskøhus!
- For det andet?
- Til Københavnerdrengenes Teltlejr!
- Hvem kan komme med?
- Alle!
- Noget at se?
- Alt!
- F. Eks.?

— Arbejdende Værksteder, Spejdersport, Biografteater, „Spejdernes Magasin's“ Redaktionskontor (Entré 10 Øre), Konditori (billige Priser!), nordsjællandsk Natur (gratis), Tombola, Udsalgsboder o. s. v. o. s. v.,

Tropsføreren dukker atter ned i Bunken. Vi har ogsaa hørt nok. Vi er klar over, at mindst $\frac{1}{2}$ af København og Omegns Spejdere den 9. Maj valfarter ud til Nærum Kostskole for at være med i den store Spejderdag. De vil sikkert ikke fortryde det, hvis de lægger Spøndagstu-

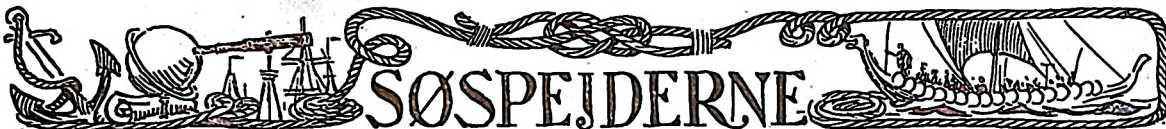

Tegnet af Carl Jørgensen.

ren om ad den Kant — ene eller i Flok. Nærum Kostskole vil staa i Festens Tegn fra Morgen til sen Aften. Dans mellem Bordene!!

At Nærum-Lyngby-Banen til den Dag indfører elektrisk Drift nævnes kun for en Fuldstændigheds Skyld!

Spøren Spejder.

Redigeret af R. Feldbeck-Christiansen, Landemærket 3, København K. Telf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kapt. K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V. Tlf. Vester 3356.

Divisionschef: Spløjtnant K. Dahl, p. T. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København K.

MEDDELELSE TIL DIVISIONENS TROPPE

Paa Divisionsraads mødet den 27. Februar d. A. blev et — af 1. Københavns Trops Repræsentanter — foreslaaet Civilemblem anerkendt som reglementeret Emblem for Søspegjdere i Civil. Emblemet bestaar af et Anker med Spejderliljen paa Læggen. Emblemet, der nu er i Arbejde, vil blive slaaet i hvidt Metal. Det kan af Tropsfjerne rekvireres fra Spejdernes Munderingsmagasin, Landemærket 3.

Samme Emblem i større Format reglementeres som Husemblem for Tropsfjere og Assisterter.

Divisionschefen.

De nye Uddannelsesbestemmelser vil i nærmeste Fremtid tilgaa Troppene, der henhører under Divisionen.

Divisionschefen.

Til Tropsfjerne!

Man erindres om snarest muligt at indsende manglende Tropsraadsblanketter og Kort til Korpssets Fjrerkartothek til Divisionen.

Divisionschefen.

KØBENHAVNS 1. TROP

I Februar Maaned har der paa Tropsmjderne saavel som paa Patrujempjdernes været arbejdet paa Prøverne, som gerne skulde være afsluttet i Løbet af Marts Maaned, naar vi skal begynde paa Udrustning af Fartjjerne. Endvidere er der med stor Iver fra Spejdernes saavel som fra Fjernes Side blevet dyrket Haandbold hver Søndag Formiddag, ligesom Roning, naar Vejret har tilladt det, er blevet genoptaget.

Hver Fredag er der blevet afholdt Navigationskursus for de ældre Spejdere,

ledet af Artillerimester Bruhn. Disse Kursus, som har haft Spejdernes fulde Interesse, blev hver Gang sluttet med et fornøjeligt Kaffe bord.

Den 28. Februar var Troppen til Stedet ved Københavns 2den Trops Indvielsesfest af Stationen i Skudehavnen.

Oscar Schou Christensen.

Opvask.

NY SØSPEJDERSTATION INDVIES

Trods det daarlige Vejr havde dog mange interesserede efterkommet 2. Københavns Søspegjdertrops Indbydelse til Søndag den 28. Februar at overvære Indvielsen af Troppens nye Station i Skudehavnen.

Lidt før Kl. 12 myldrede Gæsterne ind paa Pladsen foran Trops huset. Divisionen var repræsenteret ved Divisionschefen, Kaptajn K. V. Høyer med Frue og Divisionschefen Spløjtnant K. Dahl, Havnevesenet ved Havnebygmester Lorentz, og næsten hele Københavns 1. Trops Tropsraad havde givet Mjde, selv Troppen kom til Slut marcherende med Fane i Spidsen; desuden var mødt en Mængde Forældre og Venner.

Præcis Kl. 12 gik Dannebrog til Vejrs under Gaflen paa Stationens Flag- og Radiomast og Kaptajn Høyer traadte

frem og talte for Troppen og dens Fjrer, som han dekorerede med Divisionens Fortjenstmedalje. Tropsfjrer Erikssen gjorde derpaa i korte Træk Rede for Stationens Tilblivelse og takkede Autoriteter og Bidragydere for Raad og Daad under Arbejdet.

Formanden for Københavns 1. Trops Tropsraad, Kaptajn Silfverberg, overrakte med en smuk Tale Tropsfjrer Erikssen en Malmklokke med Inscriktion til Brug paa Stationen fra 1. Trop, og denne udbragte nu et 3-foldigt Leve for 2. Trop, det blev omgaende returneret. Havnebygmester Lorenz bød Søspegjdernes Velkommen i Havnen og udtalte nogle smukke Ord for Spejderbevægelsen og dansk Ungdom. Formanden for Sejlklubben „Frem“, Muremester P. Holm, talte for Troppen og bragte Hilsen fra „Frem“.

Ogsaa Divisionschefen havde Ordet og udtalte sin Anerkendelse af det udmærkede Arbejde Troppen havde lagt i Stationens Opførelse og Løjtnant Dahl overrakte derpaa Tropsfjrer Erikssen Divisionens Plaquette, som en Gave fra Divisionen til Troppen. Skibshandler Jensen, der bragte en Hilsen fra Søspegjdernes i Jylland, sluttede Talernes Række, og nu besaa Gæsterne Lokaliteterne, i Trops huset var fremlagt en Fremmedbog, hvor de Besgængende skrev sig. Det syntes som om Gæsterne havde svært ved at løsrive sig fra Stationen, Troppens smukke og gode Arbejde hjstede megen Anerkendelse, og 2. Københavns Søspegjdertrop kan ogsaa kun være stolt af sin nye Station.

Ulk.

SKOVSHOVED TROP

Patrujjerne har holdt ugentlige Mjder med et meget righoldigt Program. Saaledes melder Patrujle-Maanedsrapporterne om Overværelse af et Foredrag paa Hellerup Gymnasium om Skibsfart, Arbejde paa Prøverne og — Bordtennis.

Forøvrigt er vi saa smaat begyndt at tænke paa at faa „Willemoes“ gjort i Stand til Sommeren. Der skal laves en Del Ting om paa den — nyt Skylight

og nye Døre i Kappen — og man skulde jo se at komme i ordentlig Tid i Spen.

Age Broby.

Tropsfører, Strandvej 295, Chl., Ord. 121.

AALBORG TROP

Aalborg Søspejdere har i Februar kun været samlet een Gang til Møde og ved dette drøftedes særlig de Chancer, der kunde være for at faa nogle Søspejdere med til Antwerpen i Sommer til den internationale Søspejder-Jamboree. Det er naturligt, at en saadan Begivenhed sætter Sindene i Bevægelse, og vi venter med Spænding at høre lidt nærmere.

Svend Koefoed.

SE HER!

DELTAGELSE I SØSPEJDER-JAMBOREE I ANTWERPEN

Søspejdere! Fra de belgiske Søspejdere i Antwerpen har Divisionen modtaget Indbydelse til at deltage i en Søspejder-jamboree, der i Aar afholdes i Antwerpen i Tiden fra 1. til 8. August. Til at deltage i Jamboreen er desuden inviteret Søspejdere fra London, Liverpool, Dublin, Lissabon, Genua, Oslo, Gøteborg, Bryssel og Gent. Paa det den 27. Februar afholdte Divisionsraadmøde blev det vedtaget at vi skulde deltage med et Hold paa 20—25 Søspejdere.

Til Jamboreen er knyttet forskellige Konkurrencer, hvor de forskellige Lande vil mødes til Kappesstrid. Konkurrencerne er følgende: Roning, Kapsejlsads, Svømning, Højde-, Stang- og Længdespring, 100 m Løb, Signalering og Tovtrækning. Alle disse Konkurrencer er Holdkonkurrencer for det meste for Hold paa 5 Mand, saaledes sammensatte, at højeste Gennemsnitsaldergrænse er 18 Aar. Nærmere Oplysninger om Konkurrencerne kan I faa hos Jeres Tropsfører, der har det nøjagtige Program derfor.

Da det saaledes er Meningen at vi skal mødes til Konkurrence med Søspejdere fra mange andre Lande, vil I forstaa at vi i Tide maa ruste os til at tage Kampen op — og det gør vi kun ved utrættelig, energisk Træning. Da vi kun kan sende saa lille et Hold af Sted, vil I forstaa at det kun kan blive dem, der paa de angivne Omraader yder det allerbedste, der kan komme i Betragtning. Har nogen af Jer et Speciale indenfor de nævnte Konkurrencer, gælder det derfor om saa snart som muligt at tage fat

Husk

Københavnredrengenes

Teltlejr.

paa Træningen med Liv og Lyst, saaledes at I virkelig kommer til at yde det bedste I formaar. Det afhænger af Jer, hvor mange af disse Konkurrencer vi kan komme til at deltage i og hvorledes vi vil klare os. Samtidig med at Deltagelse blev vedtaget, blev der bevilget et større Beløb fra Divisionen til denne Tur, saaledes at Prisen pr. Deltager kun vil komme til at beløbe sig til 25—30 Kr.

Den foreløbige Plan er, at Holdet samles i København og der i 5 Dage holdes i skarp Træning samtidig med at de forskellige Deltagere lærer hinanden at kende. Derefter tager vi (jeg haaber selv at komme til at lede Holdet) med Toget til Esbjerg, hvorfra vi med en af D. F. D. S. Dampere sejler til Antwerpen.

Programmet for de 8 Dage ser saaledes ud:

1.—5. August: Kongrès for Søspejderførere, Besøg i Antwerpen Havn, paa Museer, bl. a. det verdensberømte Plantin Museum, Besøg paa forskellige industrielle Virksomheder samt Omvisning i Byen.

Den 6.—7. August: Sejlads til Bryssel og Lejren i Ruysbroeck, her afholdes Konkurrencerne i Roning, Sejlads, Signalering og Svømning.

8. August: Udflugt paa Schelden med Landgang i Tamise og Rupelmonde.

Hermed er Søspejderjamboreens Program udtømt og vi vil paany begive os hjemefter med Damper fra Antwerpen.

Som I ser, venter der en Del af Jer en straalende Sommeroplevelse i Selskab med Kammerater mange Steder fra, men først maa der gøres et godt Stykke Arbejde, saaledes at Korpset og de der ikke kan deltage, ikke skal have Skam af os.

I maa regne med at Tiden fra 24. Juli til 10. August incl. vil gaa med til Turen, har nogen af jer svært ved at faa saa længe fri, kan det maaske hjælpe, hvis jeres Tropsfører interesserer sig for jer og forklarer, hvor meget I vil gaa Glip af.

Deltagernes Alder skal for Spejdernes Vedkommende ligge mellem 15 og 18 Aar.

Hæng nu i, Søspejdere, og lad mig se, hvad I kan præstere, jeg venter mig ganske overordentlig meget af Jer og haaber ikke at I vil gøre mine Forventninger til Skamme.

Med Spejderhilsen.

K. Dahl, Divisionschef.

RANDERS TROP

Vi Søspejdere her i Randers har jo ellers ikke skrevet til Bladet før, men det er jo vor Fejl, vi kendte jo hverken Adresse eller noget. Nu har vi jo set i Spejderbladet, at I beder os dunke vor Tropsfører oven i Hovedet. Saa nu skriver vi altsaa. Her i Randers gaar det rigtig godt med Søspejderne. Vi er 13 Mand og der er stadig Fremgang, næsten hver Ugedag, naar vi har Møde, er der en ny Mand, der vil meldes ind. Vi har faaet et Tropslokale, som vi kalder „Vandrøret“, der har vi Møde hver Onsdag med Samariterkursus, Navigationskursus og Tovværkskursus. Hyer Fredag har vi Frivagt i Tropslokalet, saa sidder Drengene deroppe og laver Skibsmodeller. Vi har lært en udmærket Maade at lave Skibsmodeller paa (af Papir), ved Lejlighed kan vi jo skrive det i Bladet, hvis der er nogle af de andre Troppe, der interesserer sig for at lære os Kunsten af. Jeg ved ikke, om I har hørt om vor Langtur, for selvfølgelig har vi haft en Sommertur. Op i Limfjorden gik Turen, men den Gang var vi kun 7 Mand. Jeg tror nu nok at vi med Tiden kan faa en god, stor Søspejdertrop her i Byen. Vi har jo da en udmærket Baad, Elektra III.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

FOTO-ARTIKLER

Enhver Spejder bør have
et Kamera

Største Udvalg Gratis Vejledning

A. LYKKEBERG
Axelborg Telf. 10769

Til Damme

og Bassiner haves store, meget smukke
Guldflis samt flere Arter billige Koldt-
vandsflis. Særskilt Akvarieværrelse med
mange sjældne Tropisk forefindes. —
Stort Udvalg i Kanarienhunner til Hæk.
Alt til Fugle- og Fiskepleje føres.
Willumsens Fugle- og Akvariehus
Bsterfarimagsgade 45 — Telefon Øbro 2550
Forespørgsler — Svarporto

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

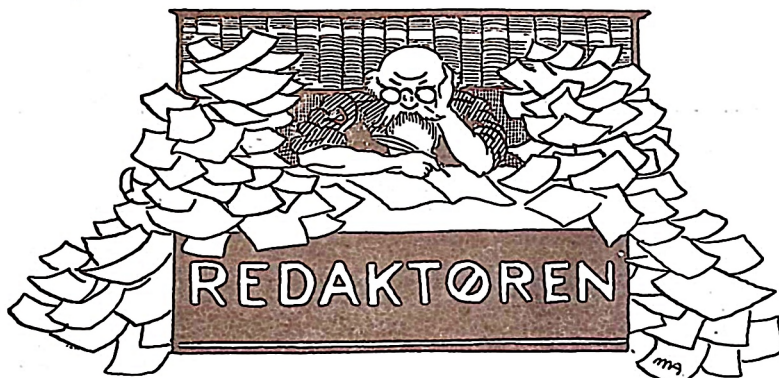
Leverpostei • Kødretter • Flakeretter

Faas hos alle Købmænd.

Cloëttas Chocolade

faas overalt

Fineste dansk Fabrikat

NÆRUM KOSTSKOLE. NÆRUM
Telefon: NÆRUM 143

Spm.:

Kære gamle Gubbe!
Du bedes svare mig paa følgende
Spørgsmaal:

- 1) Er der noget at gøre ved et Telt, der er blevet jordslaaet?
- 2) Hvorledes farves et Telt khaki, bør det gøres før eller efter Imprægneringen.

X + Z

Svar:

- 1) Nej.
- 2) Et Telt kan ikke farves khaki uden af en Farver, og det er meget dyrt!

Spm.:

- Kære „Spejdernes Magasin“.
- 1) Kender du nogen, som kan skaffe mig et Trellelæs-Mærke fra 1923?
 - 2) Hvor gammel er Niels Aage Svane?

Ecloureur.

Svar:

- 1) Vi lader Spørgsmaalet gaa videre til vore Læsere. Henvendelse til Redaktionen.
- 2) 17 Aar.

Spm.:

Jeg fik Svar paa Spørgsmaalet: Frost i Tærne i Februarbladet, om at det var besvaret i samme Blad 1925; men da det ikke var godt, troede jeg, at Spejd. Magasin havde et bedre.

Svar:

Nej — vi har intet bedre Middel — og kan kun paa vor frostplagede Læsers Vegne udtrykke vor Glæde over, at den varme Tid rykker nærmere paa „raske Fjed“.

Spm.:

En Kammerat og jeg agter til Sommer at tage en lille Cykeltur til Tyskland. Ruten er: Hamburg—Lybeck—Kiel—Schleswig—Flensburg, og jeg beder Dem derfor give os Adresser paa nogle billige Logier i disse Byer, saafremt De da kender nogle.

Endvidere beder jeg Dem oplyse mig om, hvor man køber Kajakker og Friserne paa saadanne.

„Fob & cif“.

Svar:

- 1) Prøv at skrive til det tyske „Pfandfinderbund.“ Adr.: Arend Wolff. Hamburg 24. Mühlendamm 94.
- 2) Depotterne.

Spm.:

Kære Hr. Redaktør!

- 1) Vær god at oplyse mig her i Bladet om hvor de forskellige Troppe med særlig Navn hører hjemme, da jeg ikke kan finde ud af det.

- 2) Kan menige Spejdere abonnere paa „Nordisk Spejdersport“.

- 3) Naar en Mand holder en Bog, er han saa Bogholder.

Ilderen.

Svar:

- 1) Vi henviser til „Nordisk Spejdersport“ Maj-Juni 1925 (kan købes paa Korpskontoret, Bornholmsholmsgade 1.)

- 2) Ja!

- 3) Absolut nej! En Mand, der har forlagt en „og, behøver heller ikke af den Grund at være Forlægger!! I øvrigt henviser vi til den store danske Ordbog, hvor du vil kunne fortsætte dine sproglige Undersøgelser.

Spm.:

Kære skæge, skæggede Gubbe!

1) Hvad er bedst, en Rammeantenne eller en Antenne som er udenfor.

Nogen siger, man kan bruge sit Klaver til Antenne. Er det sandt?

2) Nogen siger, man kan bruge sit Klaver til Antenne. Er det sandt?

4) Hvad er det bedste Radioblad?

Den radiotiske.

Svar:

1) En Frilufts-Antenne.

2) Ja.

3) Telegrafstationen.

4) Vel nok „Radio-Uge-Revue“.

Spm.:

Ærværdige Gubbe!

Kan du ikke besvare følgende Spørgsmaal:

1) Er Ritmester Lembcke i Familie med Edv. Lembcke, der har skrevet „Mordersmaalet“, og hvorledes er de Familie?

2) Er du i Familie med Saxo Gramaticus; thi du har en mistænkelig Lighed med ham?

3) Har du Lopper?

*Med Spejderhilsen**Loppejægeren.*

Svar:

1) Edv. Lembcke er Ritmester Lembckes Farfar.

2) Ja — Saxo er min Sønnesen.

3) Ja — men de er fredede — saa der er ikke noget for dig at gøre! Du maa jage andetsteds.

Spm.:

Kan du ikke skaffe mig nogle Købere af Radioapparater. Jeg kan lave et godt Apparat til 40 Kr., komplet med Telefon og Antenne.

*V. Kornrup-Bang,**Prinsesse Maries Allé 18, 3.**København V.*

Svar:

Nu har vi ladet Spørgsmaalet gaa videre. Lykke med Forretningen!!

Spm.:

Hr. O. Rakel!

1) Kunde der ikke hver Maaned komme Spejderopgaver i Bladet?

2) Hvorledes presses Skyggen paa en Spejderhat?

3) Er det tilladt at kalde en Trop Nina Bangs Trop?

*Ærbødigt**Akela.*

Svar:

1) Vi overvejer! Kan du ikke sende os nogle gode Forslag til saadanne Opgaver?

2) Skyggen gøres vaad, et Stykke Tøj lægges over den, hvorpaa den presses med et varmt Strygejern. Tøjet skal forhindre at der kommer Skjolder.

3) Slige Spørgsmaal sorteres under Undervisningsministeriet. Der vil du sikkert faa Svar!

Spm.:

Hr. Redaktør!

1) Vær saa venlig at sige mig, af hvilken Grund Pigespejderne ikke maa danse i Uniform.

2) Naar Drengene har Bal, synes De saa ikke, de skulde danse i Stedet for at staa i en Klump og snakke.

*Med Spejderhilsen**Pige-Spejderen.*

Svar:

1) Pigespejderne maa gerne danse i Uniform, naar de først har indhentet Divisionens Tilladelse.

2) Jo, det synes jeg absolut! Jeg selv staar aldrig i en Klump, naar jeg er paa Bal!!

Spm.:

Kære gamle Gubbe!

1) Hvor kan man købe brugte Radioapparater og hvad koster de.

2) Hvor kan man købe gamle Spejderblade og hvad koster de. *A. L.*

Spm.:

1) Vi lader Spørgsmaalet gaa videre til vore Læsere. Henvendelse til Redaktionen. — Iøvrigt henviser vi til ovenstaaende Forespørgsel.

2) Spejdernes Boghandel, Nørregade 15, Numre, der er over et Aar gamle, kan købes for 10 Øre.

KORRESPONDANCE

Désirant avoir correspondance en français ou en espagnol avec un scout danois, je vous serez très obligé de vouloir bien me mettre en rapport avec un jeune scout qui également désire correspondre avec un scout espagnol.

Je suis âgé de 18 années et mon adresse est:

Jose Gordero Pedroche, San Onofre 5 (Joyeria) Madrid (Espana).

Danak Spadersrefodtøj.

Danak Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.

Foreningen af København's Skotøjsfabrikanter

Danak Selskabefodtøj

Danak Hjemmefodtøj

JÆVN

Kolynos's jævne Kosmetisk renser Tænderne virkningsfuldt, uden at skrabbe eller ridse. Der er ikke anvendt slibende Substanter for at give Tænderne kunstlig Evidhed.

Brug den paa en tør Børste.

KOLYNOS
TANDPASTA

Forlang udtrykkelig

ASP
CYKLE-
LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Røgen

naar De kober Sæbe!

Dette morsomme lille Mærke er
Garanti for, at De faar den
egte

**Worning & Petersens
Xeroformsæbe**

Overalt — over alt!

Fra Divisionerne.

Indsend
smaa korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bemærk Redaktionen's Telefon-Nr.
Nærum 143.
(trækkes sikrest Kl. 5 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$)

VALDEMAR SEJERS TROP

har udsendt en smuk og fornøjelig Aarsberetning — med Tekst og Billeder fra Troppens Liv. Ved at gennemlæse det lille Skrift, bliver man hurtig klar over, at der er Fut og Fart i de Ringsted-spejdere. Pastor Lerche har Ære af sine flinke Spejdere! Vi aftrykker en Sang fra Heftet:

Naar Morgensolen straalér
i Stuen til mig ind,
jeg vækkes fyldt med Længsler
mod Markens friske Vind.

Jeg springer ud af Sengen
og trækker i mit Tøj
og stormer ud i Verden,
op paa den første Høj.

Jeg ser de fjerne Skove
og Spørs blanke Glar
og ønsker, jeg der borte
blandt Skovens Træer var.

Jeg vandrer over Marker,
langs Gærders lune Ly,
blandt Slaaenhækkes Blomster,
fjernt fra den lumre By.

I Spens Vand jeg bader,
i Kløver hviler jeg
og hører Biers Summen
blandt Engens Kabelej.

Jeg plukker vilde Hindbær
i Skovens Birkekrat.
Med Haren over Heden
jeg leger vild Tagfat.

Jeg drømmer store Drømme
om Fremtids Manddomsværk,
og træner mine Lemmer,
saa jeg bli'r stor og stærk.

Er Huden blevet brunet
i Somrens Sol og Blæst,
jeg gaar igen mod Hjemmet,
naar Sol gaar ned i Vest.
C. C. Stender.

1. MIDDELFART TROP

har udsendt første Nummer af et Tropsblad „Snus“ (stærk — nøjsom — uegen-
nyttig — sand!!) Til Lykke!

1. SVENDBORG TROP

Troppen stillede en tidlig Morgen paa Raadhuspladsen og afmarcherede straks efter til Kirkebysskoven for at holde Øvelse. Ved Ankomsten spiste vi Frokost, og da vi var færdige dermed, inddeltes vi i to Hold, saaledes at 1. og 2. Patrulje kom mod 3. og 4. Patrulje, der straks spredte sig i Skoven, hvorimod vi andre tog en fast Stilling. Føreren for den faste Stilling opsatte derpaa nogle Signalfag, der bevogtedes, men kunde tages af andet Hold, og det gjaldt 50 Points.

I de første Timers Tid var der ingen Kamp, men derimod var der Vagter og Snigpatruljer ude alle Vegne. Paa een Gang hørtes Fløjten fra alle Skovens Sider og Kanter, og en Mand foer hen og snappede et Flag, som stod paa et Gærd, og alt blev igen stille.

Nu saas Fjenden ikke mere, og vi var sikker paa, at de lurede paa næste Flag. Dette fik de dog ikke; thi nogle Snigpatruljer blev snuppet inde i Skoven, og saa gjorde vi Udfald. Der blev et vældigt Bulder, og da en vilde løbe over noget, han mente var Græs, faldt han igennem; thi det var en Dam, beklædt med Andemad. Han kravlede dog op igen og gik i Land paa det gyngende Underlag. Øvelsen sluttede med Sejr for 1. og 2. Patrulje.

1. THURØ TROP

var oprindelig en Patrulje dannet paa Øen af Fritz W. Hansen, den 29. Juni 1924, under 1. Svendborg Trop. Patruljen talte da 8 Mand, men i Løbet af Juli og August Maaned steg Antallet af Spejdere paa Øen til 14 Mand, og vi blev saa 2 Patruljer fra Thurø. Den 1. Oktober var Antallet vokset til ialt 18 Mand og det blev da besluttet at udskille sig fra 1. Svbg. Trop, og 1. Thurø Trop blev dannet med Emil Bentzen som Tropsfører og Fritz W. Hansen som Assistent. — Den 12. Oktober afholdt vi en Turnering her paa Øen med 1. Svbg. Trop, hvor vi tog en Faneplade hjem, og isvrigt klarede os udmærket. Ved en Festlighed, vi om Aftenen havde paa Thurø Kro, fik vi af Hr. Sejlmager E. Hansen overrakt en smuk Dannebrog's Fane.

Da vi nu var selvstændig og ikke havde noget Sted at være og ikke Udsigt til Tropshus, fik vi efter megen Anstrengelse overladt Skolens Gymnastiksal til Afbenyttelse een Gang om Ugen, og her trænedes vi saa flittigt til 2. Kl. Prøven og havde ogsaa en Del Gymnastik. Vi havde Tropsture med Øvelser hveranden Søndag.

Aaret 1925 begyndte vi med en Nytaarsparade med efterfølgende Gudstjeneste. Ved Paraden blev 12 af Troppens Spejdere udnævnt til 2. Kl. Spejdere. Bl. a. deltog vi i en Øvelse ved Faaborg med Svendborg Troppene og 1. Faaborg Trop. — Den 8. Marts tog 8 af Troppens Spejdere 50 km Pladen ved at marchere til Ringe og tilbage. Turen tog ca. 12 Timer. — I April Maaned gik Emil Bentzen af som Tropsfører og Fritz W. Hansen, som var den egentlige Starter, blev Tropsfører. Den 8.-10. Maj deltog vi i Fyns Divisionens Foraarsturnering ved Ringe, hvor vi tog en 1. Præmie hjem ved Kast med Redningsreb, isvrigt blev vi placeret som Nr. 10 af 12, men da vort Raab er: „Aldrig, aldrig gik vi op os fra Thurø 1. Trop“ gik vi det meget bedre næste Gang.

Fra Maj og hen i September Maaned laa vi i Week-end Lejr hveranden Lørdag-Søndag og havde nogle uforglemmelige Lejrbaal.

Vi havde tænkt os at arrangere en Sommer-Standlejr ved Elsehoved, men da vi kun blev 3 Mand, besluttede vi at tage en Vandretur paa Cykle Fyn rundt (Nyborg, Kerteminde, Odense, Strib, Falsled, Svendborg, Thurø). — Sol hele

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34
Elegant Udførelse Telefon 8050 Rimelige Priser

Tiden og kun 3 Punkterjinger. I Maj Maaned havde vi en Øvelse med Svendborg Troppene ved Kirkeby-Skovene.

Den 18.-19. September deltog vi i Fyns Divisionens Natmangvæ ved Odense med 9 Mand.

Fra midt i Oktober Maaned har vi afholdt Samariterkursus hver Tirsdag Aften, ledet af Herr Læge Rames, og skulde vi jo saa hen paa Foraaret have Samariter-Mærket allesammen. Ellers foretager vi de sædvanlige Trops- og Patruljemøder, hvor der bl. a. flittigt trænes til de forskellige Prøver og Duelighedstegn.

Søndag d. 11. Oktober havde vi en Patruljekonkurrence mellem Troppens 2 Patruljer, som kæmpede hele Dagen. Om Aftenen havde vi en fornøjelig Fest paa Turisthjemmet med Præmieuddeling af Dommeren, Tropsraadsformanden Herr Lærer A. Hencke. Spejderne sang forskellige Spejdersange og Fædrelandssange etc., derefter fik vi en lille Svingom til Kl. 1 samt fælles Kaffebord. Til Festen var der gratis Adgang for Spejderforældre samt passive Medlemmer.

1. Nytaarsdag 1926 afholdt vi vor Nytaarsparade med efterfølgende Gudstjeneste.

Den 10. Januar deltog vi med 3 Mand i Fyns Divisions Førerkursus i Odense.

Den 27. Januar afholdt vi et vellykket Forældremøde. Paa dette Møde blev Herr Lærer A. Hencke genvalgt som Tropsraadsformand, ligeledes blev Fru Skibsreder R. S. Hansen samt Herr Snedkermester A. Hansen, nyvalgt blev Herr Læge Rames samt Herr Gaardejer M. Nielsen. Tropsraadet tæller nu 5 Medlemmer. Ved dette Møde blev vor ny Stander, som vi selv har lavet, indviet.

En Thuringer.

1. BØGILD TROP

3. Februar 1926: I Stedet for Spejdermøde om Aftenen har Spejderne arbejdet paa Husflidssager til Troppens Tombola.

10. Februar: Spejdermøde. Paa Mødet oplæste Tropsføreren nogle nye Bestemmelser angaaende Prøver og Duelighedstegn fra Divisionen. Derefter gik Samtalen over til vort Blad „Videre frem“. Vi har nu 110 Holdere; men vi vil jo gerne have flere, derfor blev det vedtaget, at saavidt det er muligt, skal hver Spejder i Troppen skaffe en Holder

af Bladet. Til Slut Oplæsning af en Spejderbog som hedder: „Paa egen Haand“, og som er meget morsom.

12. Februar: En Serie Lysbilleder fra Norge og Sverige forevistes.

15. Februar: I Anledning af Fastelavn har vi i Dag slaet Katten af Tjunden. Der var udsat 6 Præmier for Udklædning. Om Aftenen var der Oplæsning.

17. Februar: Spejdermøde om Aftenen, hvor Danneskov fortalte os, hvad et Tropsraad betyder for en Trop, og hvad Pligter og Ansvar det har. Programmet for Førerkursuset som skal afholdes her paa Gaarden i Paasken blev oplæst. Til Slut Oplæsning af „Paa egen Haand“.

23. Februar: Dilettantholdet har været i Ans, hvor de reciterede „Abekatten“ og „De to Døtre“. Stykkerne gjorde stor Lykke, og vi tjente 50 Kr. til Tropskassen.

24. Februar: Spejdermøde, hvor vi talte om Troppens Tombola. Hver Spejder giver mindst 2 Ting, som de selv har lavet. Aftenen sluttede med Oplæsning.

Dilettantholdet træner nu for fuld Kraft paa Scenen med deres Stykker. Der opføres „Abekatten“, „De to Døtre“ og „En Nat i Roskilde“.

Premiere Søndag den 7. Marts 1926 Kl. 4. Alle er velkomne.

*Karl Kristiansen,
Patruljefører, 3. Patr.*

ESBERN SNARES KOLONNE!

Da Esbern Snares Trop i Løbet af sidste Sommer voksede til en Styrke af 72 Mand (54 Spejdere og 18 Ulveunger), greb man i Efteraaret til den Udvej, at dele Troppen i 2 selvstændige Troppe, 1. og 2. Esbern Snares Trop, samt Esbern Snares Ulveflok. Disse er saa samlede under Esbern Snares Kolonne.

Vinterens Arbejde er særlig gaaet ud paa at uddanne samtlige Spejdere til 2. Kl. Prøven. I den senere Tid er dertil kommet det store Arbejde med Forberedelserne til en Basar, som Kolonnen vil afholde i April Maaned. Ligeledes arbejder Troppen paa Foraarsturneringen, hvor vi haaber at kunne blive en haardere Konkurrent end de foregaaende Aar.

I den oprettede Lejrbank er der samsparet adskillige Kroner til Hjælp til Sommerturen.

Kolonnens nuværende gode Stilling skyldes for en stor Del det udmærkede Kolonnerraad, som altid stiller sig meget forstaaende og hjælpende overfor de Planer, Kolonnens Førere fremlægger. Man skal lede længe efter et saa stærkt interesseret Raad.

Vi haaber paa en ny og stor Tid for Esbern Snares Gutter.

1. Nykøbing F.

3. AARHUS TROP

Den 1. December afholdt Troppen en Fest paa „Palæ“ til Fordel for Anskaffelse af Tropslokale.

Som Jule-good-turn har alle Troppens Patruljer uddelt Juletræer og Fødevarer til Fattige.

Den 28. Decbr.: Julefest med højtidelig Indvielse af et udmærket nyt Tropslokale. Grønlakerede hjemmelavede Møbler med polstrede Sæder.

Søndag den 31. Januar fejrede Troppen sin 8-aarige Fødselsdag ved Afholdelse af det traditionelle „Fødselsdags-orienteringsløb“.

Fødselsdagspokalen blev vundet af „sort Patrulje“.

4. AARHUS TROP

Troppen har af Tømremester Iversen faaet overladt et Tropslokale med tilhørende Depot.

Jule-good-turn. Troppen uddelte 15 Juletræer (og pyntede dem) samt Julekurv til gamle og enligstillede Menesker. — 1. Patr. hentede Træerne i Thorsskov og lavede Juletræsfødder.

1. SKANDERBORG

Den 18. Januar var der et fælles Førmøde med K. F. U. M.-Spejderne.

Den 21. Januar havde Troppen Møde i Tropslokalet.

Den 24. Januar var der Øvelse med K. F. U. M.-Spejderne, denne forløb udmærket.

1. GRENAA TROP

Troppen har erhvervet et nyt Tropslokale, et stort lyst Kælderlokale, og har i Maanedens Løb været travlt beskæftiget med at indrette det.

ERIK MENVEDS TROP

Ved Horsenskolonnens Nytaarsparade d. 10. Jan. blev Divisionens Fortjenstmedalje tildelt Patruljefører Poul Petersen for godt Spejderarbejde.

1: SILKEBORG TROP

Som Jule-good-turn har hver Patrulje sendt en fattig Familie et Juletræ.

Der har været afholdt Patruljemøder med Husflid før Øje.

1. AARHUS TROP

har udsendt et ualmindeligt smukt udstyret og indholdsrigt Festskrift i An-

ledning af Troppens 15-Aars Jubilæum. Det er en Fornøjelse at blade det igennem og se, hvor mange glade Spejderminder, der knytter sig til 1. Aarhus Trop, Bogen, der omhandler de sidste 5 Aar, er et Suplement til en tidligere udkommet 10-Aarsberetning. Saaferst nogle kunde ønske at eje den, kan den faas ved Henvendelse til Tropsfører Ejner Nielsen, Dalgas Avenue 7, Aarhus, mod Betaling af 2 Kr.

Søspejder-Fører.

NY SANGBOG

Spejdernes Boghandel, Nørregade 15, har udsendt 3. forpagede Udgave af „Lejr- og Spejdersange“ — indeholdende en Række gamle og nye Spejdersange — samt en Del Melodier. Der spørges tit efter Melodier og Ord til de nyeste Spejderviser. Køb dette fikse og billige Sanghefte — her findes de.

1. AARHUS TROP

Den 7. Februar. fejrede 1. Aarhus Trop sin 15-Aars Fødselsdag.

Efter at Troppens gamle Fører, Spejder gennem 15 Aar, Svend Udsen, var blevet udnævnt til Æresmedlem af Troppen, afholdtes om Formiddagen stor Terængvælsing i Marselisborg-Skovene; 1. Aarhus, bistaaet af en Del af sine gamle Dreng, contra 2., 3. og 4. Aarhus. — Efter haarde Kampe vandt Jubilæaren Øvelsen; som Domsprog fungerede Midtjyskes tidligere Chef, Ingeniør O. E.

Andersen, Divisionschef *Praëm* og Kolonnechef *Chr. Grønfeldt*. Ved Paraden efter Øvelsen fik Tropsfører *Ejner Udsen*, 1. Aarhus, og Tropsfører *Carl Skovgaard*, 3. Aarhus, tildelt Korpsets Fortjenstmedalje. — 1. Aarhus trakterede Kolonnen med Chokolade og Kager paa Frederikshøj Kro, hvorefter Hjemmarch gennem Byen fandt Sted.

Om Aftenen samledes 1. Aarhus Spejdere, Tropsraad og Forældre til Fest paa Hotel „Royal“. — Tropsraadsformanden, Overingeniør *Kranhøft*, bød Velkommen. Divisionschef *Praëm* dekorerede Tropsraadsformanden og Tropsføjrens Moder, Fru *Udsen*, der gennem hele Troppens Levetid har været Spejdersagen i Aarhus en uvurderlig Støtte, med Korpsets Ærestegn.

En vellykket Aftenunderholdning fandt derpaa Sted: Skuespiller *Per Buchhøj* oplæste Forfatter, Lektor *Olaf Hansens* Prolog til Festen og reciterede Historien, Fru *Inger Knotlauch* foretog Sange, og et Spejderkor sang, akkompagneret af Frk. *Karin Bestle*.

Kaffebordet i Hotellets store Sal var ikke mindre vellykket; den rette Spejderaand, der hidtil stedse har hersket i 1. Aarhus, greb den hele store Forsamling.

Ingeniør O. E. Andersen oplæste en Hilsen fra Sir Robert Baden-Powell og holdt Tale for vor højtagtede Verdensspejderchef; — Lektor *Regnar Knudsen*, 1. Aarhus Trops Skaber, opfriskede gamle Minder fra Troppens første Aar; — stud. jur. *Aage Zethner-Møller* talte for Oprettelsen af „1. Aarhus Tropsamfund“, og *Andreas Wilson* holdt en smuk Tale til Damerne. Flere gode Sange bidrog deres til at ryste Forsamlingen sammen.

Efter Kaffen begyndte Ballet; under dette stiftedes „1. Aarhus Tropsamfund“ med 3 Medlemmer fra Starten. — Kotillonen, en Kærre, trukket af en Spejder, en Indianer, en Neger, en Hindu og en Kineser, symboliserende Verdensbroderskabet, gjorde stor Lykke.

Klokken 2 sættes der Punktum for den vellykkede Dag.

1. Aarhus havde holdt en rigtig Spejder-Fødselsdag, og havde vist Omverdenen, hvordan en rigtig Spejdertrop ser ud.

I Forbindelse med Festen blev udgivet et smukt Hefte, hvori Troppens Liv gennem de sidste 5 Aar beskrives.

„andrefugi“.

1. AARHUS TROPSSAMFUND

stiftet paa Troppens 15-Aars Fødselsdag, den 7. Februar 1926, anmoder gamle Spejdere i Troppen om at melde sig ind.

Henvendelse sker til Sekretæren, stud. jur. Aage Zethner-Møller, Strandboulevard 77 B, 4. Sal, København Ø.

DE TYSKE SPEJDERE

I Tilknytning til Hans Gueffroys Artikel i forrige Nummer kan vi oplyse, at *Bund Deutscher Neupfadfinder og Bund Deutscher Ringpfadfinder* har sluttet sig sammen i eet Forbund: *Grossdeutscher Pfadfinderbund*.

„TROPPENS BEDSTE SPEJDER“

Ved en Enkeltmandsturnering, som Valdemar Sejrs Trop afholdt den 12. Februar om Spejderbælte med Sølvspænde, vandt Erling Larsen med 104,6 Points, Nr. 2 fik 104 P. (højeste Pointantal var 110).

1. RINGE TROP

I den forløbne Maaned har Troppen kun haft 1 Udrykning, Søndag d. 7., med Terrænleg. Søndag d. 21. Føreremøde i Odense med Divisionslejr-Turneringen paa Programmet. 2 Patruljer har startet hver sit Blad, og Patruljerne er i det hele taget kommen ind paa at arbejde i det rette System. Søndag d. 31. Januar havde Troppen en good-turn. En ung Dame var forsvunden, antagelig med Selvmord til Hensigt. I Løbet af ca. 25 Min. var ca. 30 Mand alarmeret fra baa- de Rudme, Herringe, Ryslinge og selve Ringe. Et meget stort Terræn blev grundigt eftersøgt uden Resultat, og de fleste var godt trætte, da vi kom hjem Kl. 2. Senere har det vist sig, at vedkommende er i god Behold. Troppen tæller nu 50 Mand og 22 Ulveunger.

Henning Friis,
Tropsfører.

1. SØNDERBORG TROP

I Februar Maaned har „Tjenesten“ formet sig lidt uregelmæssigt paa Grund af Tropsførers Tjeneste.

Der er i Maanedens Løb afholdt to Patruljeføreremøder; desuden var der planlagt to Tropsture, men paa Grund af det usædvanlig uheldige Vejr, vi her- nede i Sønderjylland har været belejret med, har vi i Stedet foretrukket Kakkelovnskrogen. S. V. M. Madsen.

LILLEBÆLT KOLONNEN

Kolonnen afholder som sædvanlig iaar sin Foraarsturnering. — Denne Gang finder den Sted i Vejle, Kolonnens yngste Trop, men den er i Løbet af kort Tid vokset stor og stærk, saa den magter sikkert Opgaven tilfredsstillende.

Programmet bestaar i:

1. Ambulanceopgave.
2. Forhindringsløb.
3. Spejderkamp:

Spespejder.

- a) Kast med Reb.
- b) Signaler (Morse).
- c) Korttegning efter Naturen.
- d) Ordonnansopgave.
- e) 100 m Løb.
- f) Tovtrækning.
5. Samlet Resultat.

Kolonnen har formaaet Rektor Alsted til at overtage Hvervet som Præsident for Stævnet, medens kendte Vejle-Borgere bistaaet af Kolonnens ældre Førere har lovet at være Dommere.

Paa Turnerings-Føreremødet blev det endvidere bestemt i Pinsen at afholde Kolonne-Lejr paa Øen Fang i Lillebælt. I Forbindelse med Lejren vil der blive afholdt Patr.-Skattejagt Øen rundt.

Som alleryngste Led af Kolonnen er 1. Vamdrup Trop bleven genoprettet med cand. pharm. Beck som Fører og Jernbaneassistent Bødker som Assistent.

Kolonnen bestaar nu af følgende Troppe:

1. Fredericia Trop 45 Spejdere.

1. Fredericia Flok 12 Ulveunger.

1. Kolding Trop 46 Spejdere.

1. Vejle Trop 43 Spejdere.

1. Vamdrup Trop 14 Spejdere.

Ialt 160 Spejdere og Ulveunger.

Og Kolonnen „vil videre frem!“

H. K.

1. HAARLEV TROP

4. Juni: Troppen blev stiftet.

4.-5. Juli: Week-end Tur til Faxe

Ladeplads. Troppen deles i to Patruljer.

19. Juli: Terrænpølse.

16. Aug.: Stor Fest — Overskuddet blev anvendt til at købe Lejrmateriel og andre nødvendige Ting.

29.-30. Aug.: Natpølse.

4. Okt.: Troppen deltager i Divisionsøvelse mod Vestsjællandske Division.

25. Okt.: Patruljekonkurrence. 1. Ptr. blev Nr. 1.

31. Okt.: Tur til København. Deltager i Sct. Jørgens Fødselsdagsfest.

15. Nov.: Troppen begynder et Samariterkursus.

29. Nov.: Øvelse mod Storehedinge Trop.

2. Marts: Troppen afholdt en stor Fest med Fremvisning af Jamboree-Filmen, Lejrbaalsunderholdning og Bal.

Desuden er der holdt en Del andre Tropsmøder, og Patruljerne har Møde hver Uge og har ogsaa haft en Del Ture. De fleste af Troppens Medlemmer er nu 2. Kl. Spejdere, og mange har ogsaa en Del Duelighedstegn. Troppen tæller 22 Mand i 3 Patruljer.

Vi udgiver ogsaa „vort eget Blad „Værberedt“, der udkommer hver Maaned med 4 Sider.

Haarlevspejder.

HOLGER DANSKES TROP

Troppen arbejder for Tiden med 2. Kl. Prøven; har haft glimrende Ture sammen med 1. Charlottenlund Trop. Terrænpølse i Dyrehaven, og 3. Frederiksberg K.'s F. U. M. Øvelse i Hareskoven, gode spejdermæssige Resultater. Der arbejdes ivrigt for at hverve passive Medlemmer for Troppen. Stahl.

1. SØBORG TROP

afholdt Søndag d. 7. Marts sin aarlige Tropsfest i Borgernes Hus under mægtig Tilslutning af Foreldre og spejderinteresserede i Søborg.

Efter at Tropsraadets Formand, Herr

Købmand Knud Kjær, paa Troppens Vegne havde budt Velkommen, opførte ældre Spejdere, og med velvillige Spejdersstres Assistance, Vaudevillen „En Spndag paa Amager“, fortræffeligt sat i Scene af Rover i Troppen, Herr kgl. Balletdanser Emil Mobeck, der selv udførte Jokums Rolle.

Forestillingen, der i alle Maader var vellykket, høstede megen Anerkendelse og stærkt Bifald, hvilket tydeligt vistes af de mange Buketter, der tilkastedes de Spillende.

Ballet tog derefter sin Begyndelse, der blev afbrudt af de raske Spørg Ulve, der under Frk. Stella Larsens Ledelse udførte Indianerkrigsdansen „Via Wua, Wampa“, der ogsaa hilstes med et stærkt Bifald.

Aftenen sluttede med en morsom Pakkeauktion, og Troppen kan rolig se Fremtiden imøde efter denne vellykkede Fest, der ikke blot gav et klækkeligt Overskud; men ogsaa knyttede det gode Forhold, der hersker mellem Forældre, spejderinteresserede i Spørg og Troppen, tættere sammen.

This.

2. AARHUS TROP

Troppen holdt i Dagene før Jul Julegood-turn. Hver Patr. besøgte en fattig Familie medbringende Juletræ, Madkurv etc.

Den 17. Januar afholdt Troppen i Skoven syd for Aarhus en Øvelse med 2. K. F. U. M. Trop. Øvelsen var ret interessant og sluttede med 2. Aarhus Tropes Sej.

BEMÆRK:

Vi har modtaget:

„Det hænder, at man under Gudstjeneste i Bagsværd uanselige, kullede Kirke bliver forstyrret ved Musik eller Signaler fra forbigaaende Drengkorps. — Da mangelen Fører maaske end ikke aner, at det er en Kirke, der ligger dér tæt ved Stationen paa Frederiksborgvej, vil jeg gerne ved dette gøre opmærksom herpaa, og tillige henstille, at alle Drengkorps undlader om Søndagen i Tiden 10—12½ og 4—5½ at „røre Spillet“ mellem „Magasin du Nord“ eller „Stationen“ og „Taxvej“ og omvendt. En Grund til nogle Utilfredshed med vore Korps blev da fjernet.

Eders grønne Kammerat i Bagsværd.

EN „TROPSAFTEN“ HOS 1. FREDERIKSBERG TROP

Det var næsten et for stort Program 1. Frederiksberg havde lagt. Underholdningen bød paa et Foredrag af selveste Brandchefen, dernæst Lysbilleder fra forskellige Frederiksberg Troppes Liv. Og endelig Sang af Troppens Spejdere.

Brandchef Folke førte os et Par Hundrede Aar tilbage og fortalte om København, med det udviklede System af „Brandmajorer“, „Hageførere“, „Brandsvende“ osv. Han fortalte om Christi-

*Fiskere paa Ceylon.
Inds. af Axel Mathiessen.*

ansborgs Brande, om Englændernes Bombardement af København 1807. Hvor tilfældigt alt var den Gang kan man se af følgende: „Der var udbrudt Ild af en stor Plads nær ved „Holmen“. En Mængde Skure, der laa paa Pladsen, besværliggjorde Slukningen af Branden, men det faatallige „Brandvæsen“ havde til Dels faaet Bugt med Ilden, da Holmens Måtroser, der gjorde Tjeneste ved Pumperne, blev kommanderet et andet Sted hen, de gik og tog Pumperne med; tilbage stod Brandsvendene og kikkede paa de tomme Slang. Ilden tog paany fat og en Trediedel af Byen brændte.“ Brandchefen viste os nu en Række nye Modeller, baade danske og amerikanske. Næppe havde Brandchefen sagt de sidste Ord, før Bifaldet bragede løs.

Efter en kort Lyspause slukkede Lyset igen og Lysbilleder fra Jamboreen gled hen over det hvide Lærred. Derefter fulgte Lysbilleder fra Frederiksberg Troppens Liv. Billeder, der øjeblikkelig vilde have omvendt selv den mest fanatiske „Spejderhader“!

Snart soled vi os oppe ved Drags-

holm eller fo'r i rask Fart ned af snedækte Skraaninger o. s. v.

Mange af Billederne fortjener at nævnes, men et maa man ikke lade være at omtale.

Det viste os en simpel Bauta; rejst paa Toppen af en lyngklædt Høj, majsommelig slæbt derop af Spejderne. Den stod som et Minde om Sommerlejren, som Spejderne bygger alt deres Arbejde om Vinteren paa.

Spejderen Tage Wartenberg sang nu nogle danske og svenske Sange og derefter fik vi, som en smuk Afslutning paa denne vellykkede Aften, 1. Frederiksbergs Tropmarch. Marchen, der gjorde mægtig Lykke, maatte Spejderne give „da capo“.

... Vi ved, at aldrig rokkes
vort Motto: „Vær beredt“.
Om disse Ord kan flokkes
hver Nationalitet.

„Bob“.

FRA MAGLEBY 1. TROP

Vort største Foretagende i det forløbne Aar har jo som alle andre Troppes været Sommerlejren. — Den 2. Juli Kl. 10 kørte vi med alt Lejrmaterialet fastspændt paa vore Cykler fra Magleby. Humør var der selvfølgelig over hele „Linien“. Vi skulde naa Færgen ved Koster Kl. 1; vi havde jo 3 Timer til vor Raadighed, saa vi tog den jo med Ro og kom alligevel i god Tid. Da vi igen havde faaet fast Land under Fødderne, var vi ikke mere afhængig af Tiden, saa vi kørte kun langsomt. Vor Lejrplads laa i Hoffdingegaardens Skove lige i Skovkanten ud mod Havet — det blaa, smilende Ulfund — kun adskilt fra det af en 75 m bred Eng, den dejligste Sportsplads. Vi kom til Lejrpladsen Kl. ca. 3, og vi begyndte straks paa Arbejdet, der gik som en Leg; vi havde hurtigt rigget Telt op, og vi begyndte saa at grave Kogesteder, og i Løbet af kort Tid var Lejrpladsen i Orden. Vi fik den Dag ikke andet end Smørrebrød, men deraf fik vi en god Portion. Kl. 7 fik vi The. Vi tog ogsaa en rask Fodboldkamp, indtil Lejrbaalet skulde tændes. Baalet samlede, som Lejrbaalet jo skal, hele Troppen, og allerede den første Aften var den Stemning til Stede, som Lejrbaalet fremkalder; hvis der ogsaa er noget, der kan samle Tankerne og gøre Sindet modtageligt, maa det være dette

at sidde sammen med Kammeraterne og se, hvorledes Baalet vinker og strækker opad mod Himmelen og derfra igen bliver tilvinket af de tusinder af Stjerner, og saa er der jo ogsaa stille. Der blev læst op, sunget og spillet, lagt Planer for de følgende Dage etc. etc., men Tiden gik hurtigt og vi maatte jo til Kjøjs, det tog heller ikke lang Tid før Vagterne var ene. Saa tilbragte vi 6 uforglemmelige Dage i disse smukke Omgivelser med Udflugter, Badning, Øvelser etc. etc.

Torsdag d. 7. brød vi Lejren af og kørte hjemad. Vi kom til Magleby Kl. ca. 2. Her tog vi saa Afsked med vor Tropsfører, Lærer Bjerregaard, der skulde bort fra Skolen; en Tropsfører vi alle holdt af og værdsatte, ogsaa som Lærer.

Mogens Strodttmann.

Johannes Hemmingsen.

1. ABSALON TROP

Redaktionen har modtaget en Meddelelse af følgende Indhold:

„Herved tillader vi os at meddele Dem, at Aarets store Begivenhed indenfor Spejderne fra København og Omegn (med Venner og Bekendte) er berammet til Lørdag den 1. Maj Kl. 8 pr. vil altsaa sige ca. 8½).

For eventuelle nye Spejdere, der ikke ved, hvortil der sigtes, naar man omtaler „Aarets store Begivenhed“, kan vi meddele, at det er 1. Absalons Tropsfest, der Aar efter Aar har bragt Troppens Navn langt over Sjællands Grænser, den Fest, der faar Nizzas Karneval'er til at blegne og faar samtlige københavnske Teaterdirektører til at blive graahaarede af Bekymringer. Festen indledes med en lille Spejderkabaret med Solo- og Ensemble-Optræden, hvorefter der vil blive Dans indtil de smaa Timer. Fest-Komiteen har faaet det arrangeret saaledes, at Dagen før og efter vil blive almindelige Lukkedage, alle Kontorer, Forretninger, Skoler etc. vil være lukkede begge Dage.

FORAARSTURNERING I NYKØB. F.
30. April. 1.—2. Maj 1926.

Program:

Fredag den 30. April:

Kl. 9½ Parade paa Turneringspladsen.
Kl. 10. Indretning af Lejr (bedømmes).

Kl. 2. Femkamp (under 14 Aar).

a. Kast med Redningsreb (10 m.).

b. Selvforbinding (Tørklæde).

c. Baaltænding, Vand i Kog (2 Tændstikker, II. Kl. Første).

d. Kortlæsning.

e. Altmuligmandsopgave.

Kl. 2. Femkamp (over 14 Aar).

a. Højde og Afstandsbedømmelse (Spejderbogen Pag. 117).

b. Kast med Redningsreb (15 m.).

c. Lapning og Stopning:

d. Altmuligmand.

e. Iagttagelse og Slutning.

Kl. 5. Signalering (med Mellempost.

5 Mand udt. af Troppen, hvoraf de 2 Nedskrivere under 14 Aar).

Kl. 6½. Aften.

Kl. 8. Lejrbaal (bedømmes). Med Midler som staar til Raadighed i en Vandrelejr.

Spejdere under 14 Aar deltager, gælder ikke med i den saml. Konkurrence.

Lørdag den 1. Maj:

Kl. 8. Orienteringsløb (6 Mand).

Kl. 12. Middag.

Kl. 1. a. Teltslagning.

b. Kimsleg.

c. Slutningsopgave.

d. Stopning og Lapning.

Kl. 3. Terrænleg.

Kl. 6 Aften.

Kl. 8. Lejrbaal (Entre til Lektoratet i London).

Søndag den 2. Maj:

Kl. 8. Orienteringsløb (6 over 14 Aar). Sluttes senest Kl. 12½. En Opgave som ikke kendes for de øvrige Spejdere, som ikke deltager i Løbet — tæller med i Turneringen.

Kl. 12. Middag.

Kl. 1½. Samarit i Hold (4 Mand).

Kl. 2½. Knob og Splejsning (udt. Troppen). 1 Mand. Knob under 14. (udt. Troppen). 1 Mand.

Kl. 3. Tovtrækning (6 Mand — 100 Aar). Vandrepokal, skal vindes 3 Gange for at blive Ejendom.

Kl. 5. Præmieuddeling.

Hvor intet andet er opført, udtager Dommerne.

Lejrorden bedømmes naar somhelst.

Ingen Tropsfører kan deltage.

Mødeprocent medregnes.

Orienteringsløb, Middag og Tovtrækning bedømmes ikke i den samlede Konkurrence.

Husk Tilmeldelse inden 12. April. Denne maa indeholde Troppens Navn og Navn og Alder paa de Spejdere, Troppen maa udtage, og meddele i hvilke Af-

delinger de deltager. Indskud: 1 Kr. pr. Spejder i Troppen. Troppen maa medbringe Tørkost og Naturalier, Køkken og Spisegrejer og selv tilberede sin Middag.

Kun de Troppe, der har betalt al gammel Gæld og Kontingent kan deltage i Turneringen.

Husk at bestille Jernbanebilletter i god Tid til den for Spejdere reducerede Pris.

1. NYKØBING F. TROP

bestaar i Øjeblikket af 45 Spejdere. Den 7. Februar, Troppens Fødselsdag, foretog vi en rask Tur gennem Byen, hvorpaa vi alle blev fotograferede. Selve Fødselsdagen fejrede vi Fredag den 12. ved et Festlighed paa Industribygningen. Vi havde hertil indbudt vore Drenge Forældre, samt vore Kammerater blandt Pigespejderne og „Glenterne“. Ialt deltog ca. 150 Mennesker.

Festen blev overordentlig vellykket. I Dagens Anledning fik Troppen af Tropperaadet overrakt et 4-Lampes Radioapparat, som skal indstalleres i vort nyistandsatte Trops-hus. Iøvrigt havde vi selv sørget for hele Underholdningen, vore Drenge sang og deklamerede, og vor Tropsfører, Lærer Nielsen, fortalte Forældrene om, hvorledes vort Arbejde helst skulde forme sig i det kommende Aar. Festens Clou var dog det afsluttende, meget vellykkede Bal.

Ellers staar Troppen i Arbejdets Tegn. Vore Drenge tager Duelighedstegn og træner iøvrigt ivrigt til Foraarsturneringen, som skal finde Sted i St. Bededagsferien her i Byen. Assistent.

1. SKELSKØR TROP

Kun nogle faa Linier om Troppens Arbejde i det forløbne Aar. Vi har 3 almindelige og en Roverpatrulje. Troppen deltog i Foraarsturneringen i Gørlev og Sportsturneringen i Flakkebjerg, hvor vi fik en Del Præmier.

Paaske- og Pinseløjrene holdt Patruljerne enkeltvis rundt omkring paa Sydsjælland. Paa Grund af Tropsførers Sygdom blev der ingen Sommerlejr, men en Del gode Week-end. I Februar 1926 afholdt vi vor aarlige Spejderrevy, der gjorde stor Lykke.

Der arbejdes paa Kraft til Foraarsturneringen i Slagelse af alle Patruljerne. Chr. Andersen.

INDBYDELSE TIL UNGARN

Under Forudsætning af at Deltagelsen bliver paa mindst 14 Spejdere under 18 Aar vil Turen komme til at koste Kr. 150,00 pr. Spejder, og for Deltagere over 18 Aar Kr. 160,00 pr. Spejder alt iberegnet. Beløbet fordeler sig saaledes:

Udgifter til Frem- og Tilbagerejse	Kr. 105,74
Ophold i Lejren	" 14,04
Mad paa Rejsen	" 15,00
Til Dækning af uforudsete Udgifter	" 15,22
Ialt Kr. 150,00	

Over 18. Aar. For Deltagelse Kr. 10,00 ekstra.

Det forudsættes, at Deltagerne selv har Mad med til den første Dag. Bli-ver der over 30 Deltagere er det muligt at Prisen kan reduceres, idet der da kan være Tale om Reduktion af Rejsseudgifterne. Rejsen varer ca. 36 Timer. Afrejse fra København den 13. Juli om Aftenen med Ankomst til Budapest den 15. Juli om Morgen. Afrejse fra Budapest den 23. Juli om Aftenen og Ankomst i København Søndag den 25. Juli om Morgen.

Anmeldelse om Deltagelse maa ske gennem Trop og Division til Korpset senest den 15. April i Aar.

INDBYDELSEN TIL KENT

Under Forudsætning af at Deltagelsen bliver paa mindst 14 Spejdere, alle under 18 Aar (undtagen Føreren) vil Turen komme til at koste Kr. 130,00 pr. Spejder, og for Deltagere over 18. Aar Kr. 155,00 pr. Spejder, alt iberegnet. Beløbet fordeler sig saaledes:

Udgifter til Hen- og Tilbagerejse	Kr. 99,54
Ophold i Lejren	" 9,40
Mad om Bord paa Skib	" 10,00
Til Dækning af uforudsete Udgifter	" 11,06
Ialt Kr. 130,00	

For Deltagere over 18 Aar Kr. 25,00 ekstra.

Det forudsættes, at Deltagerne selv har Mad med til den første Dag.

Afrejse fra København Torsdag den 20. Maj Aften, i Harwich den 22. Maj Morgen.

Fra Harwich den 22. Maj Aften, i København den 27. Maj Morgen.

Anmeldelse om Deltagelse maa ske gennem Trop og Division til Korpset senest den 15. April i Aar.

GØNGERNES ULVEFLOK

Den 8. Marts startede Flokken paa sin første Tur. Antallet var ikke særlig stort, tre Ulve og tre Førere. Det gik dog hurtigt fremad, thi allerede St. Georgsdagen blev otte Ulve Ømfod. Flokken er siden da vokset og tæller nu 17 Ulve i tre Bander (grøn, rød og gul), ligesom 4 Ulve den 5. Oktober fik 1. Stjerne. Den 14. November optraadte Flokken ved Troppens Bazar med „Wia-Wua-Wampa“ — samt en Scene af „Den

store Bastian“, hvorved den høstede stort Bifald. Flokken er nu ved at træne til 1. og 2. Stjerne samt at forberede sin Sommerlejr, der antagelig afholdes i Juli Maaned. Bluebell.

„SPEJDER SKO CREAM“

Som vore Læsere har bemærket, er der af det kendte Firma „Nordisk Blacking Comp. A/S.“ bragt en ny Skocream i Handelen under Navn af „Spejder Sko Cream“. Vi henleder Opmærksomheden paa denne Vares enestaaende Kvalitet og smukke originale Udstyrelse. Saavel Æske, Skilte, Plakater og en af Selskabet udgivet Brochure er tegnet af den kendte Tegner Aage Gravgaard. Som fremgaar af Firmaets Annonce andetsteds i Bladet, indbyder dette „Det Danske Spejderkorp“s Medlemmer til at sadle Deres Pegasus og konkurrere om, hvem der kanskrive det bedste Vers om „Spejder Sko Cream“.

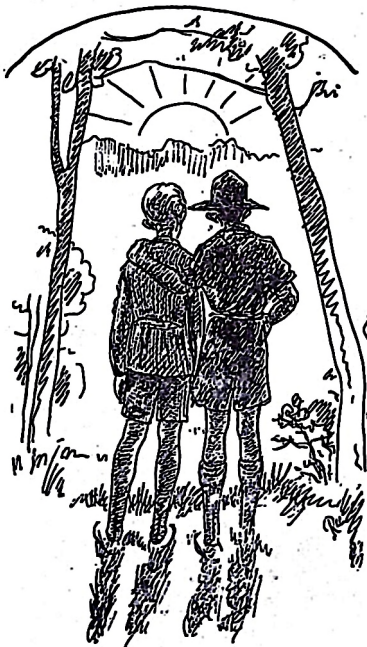
Vi tilraader vore Læsere at anskaffe sig en Æske „Spejder Sko Cream“, og se at finde paa et godt Rim, der kan fastslaa denne „Spejder Sko Cream“s gode Egenskaber.

Husk at den er dansk af Rod, og staar grundet paa sin udmærkede Kvalitet fuldtud paa Højde med selv Udlandets bedste Sorter.

EN RASK DRENG MED HJERTET PAA RETTE STED

Forleden, da den 14-aarige Leif Jensen, Haslev, kom gaaende i Bregentvedskoven, hørte han ude fra en af Skovsperne et Dyr „græde“ — som det hedder. Den unge Mand gik efter Lyden og saa et Dyr, der var faldet i en Vaage, kæmpende en fortvivlet Kamp for at faa Grund under Fødderne. I en Fart kastede Jensen Frakken, Støvlerne og Strømperne og soppede ud i Vandet. Et Stykke ude laa Isen nogenlunde tør, og den sidste halve Snes Meter maatte han kravle paa alle fire for, at Isen ikke skulde gaa itu under ham. Han forsøgte — liggende paa Isen — at faa Dyret op, men det var umuligt. Han sprang derfor i Vandet og dykkede under Dyret. Der ved lykkedes det ham at faa dette op paa Land; men Dyret var saa ødelagt af Snaar og Uveanstrengelse, at det straks døde. Den unge Mand skyndte sig hjem og kom i Seng. Forhaabentlig slipper han for at blive syg efter sin kække Bedrift..

SPEJDER —

Tænk paa dine fattige Kammerater fra Københavns Sidegader.

Se Her!

Paa Grund af Trykkeriets Flytning udkommer næste Nummer allerede omkr. den 15. April. Tropsmeddelelser, som ønskes optaget i Majnumret, maa snarest indsendes.

Officielt Depot for
Det Danske Spejderkorps.

Lembckes Friluftsstyr

A/S Lejr- og Spejderhuset
Nørregade 15

Foraarskatalog 1926

Forenings-Rabat
Skriv efter Katalog og Rabat-Betingelser.

Nimbus

Enhver Spejderfører
bor køre
NIMBUS

Køb „Nordisk Spejdersport“

Faas overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsvarte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De: Alld blankt Støvler. Aldrig væde Fødder. A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687.

6. FREDERIKSBERGS TROPFEST

Festen, der holdtes i Akselborg Selskabslokaler, blev en Succes. — Nøjagtig et Kvarter i 8 brusede Tonerne af „Stars and Stripes“ gennem Salen, der var fyldt til sidste Plads. Tropsraadet bød derefter velkommen, og 1. Afdeling begyndte. Det var intet mindre end Charles Tante! Farcen blev spillet glimrende, og med en saadan Ro, at man fik det Indtryk, at de optrædende aldrig havde bevæget sig paa andet end de skraa Brædder.

Saa tog St. Jørgens Jazz-Band fat igen, Swanee Butterfly smeldede gennem Salen.

Men videre.

„En Eftermiddag i Hollywood!“ Hvis det gaar bare halvt saa vanvittigt til som her, maa der være slemt.

Tilhørerne vred sig af Latter i de 12

—13 Minutter Sketchen varede. Vi saa en Film blive optaget og led Latterkrammens Kvaler, mens Instruktøren led Fortvivlelsens. Instruktøren (Ørnbo) havde her en Rolle, som han kunde brillere i, og det gjorde han.

Under et orkanagtigt Bifald gled Tæppet ned.

Efter en kort Pause hylede Jazz-Bandet igen, Dansen var begyndt.

Bob.

1. AARUP TROP

Den 7. Februar Tropsfest.

Af Programmet fremhæves: Bortlodning af 1 Divan, 1 Kurvestol, 1 Palme. Vi solgte ca. 1000 Lodsedler. Derefter Foredrag af Divisionschef R. Lundbeck, Odense, Koncert af 1. Odense udmærkede Jazz-Band“. Fælles Kaffebord og til Slut en Svingom!

Pigespejderne her deltog i Festen, hvortil ogsaa mange andre interesserede var mødt. Vi fik et pænt Overskud, 444 Kr. Musikh. Ellekær er valgt ind i Tropsraadet, som nu tæller 5 Medlemmer.

Den 14. Februar: Katten slaas af Tønden. Meget morsomt. Den 21. Febr. Hele Troppen i Kirke. 17. Marts: Tropsmøde med Optagelse af 6 Rekrutter. Vi har oprettet en Patrulje i Gelsted, 8 Mand, fungerer udmærket med P. Larsen som Patruljefører. I Paasken har 6 Patruljefører, Korporaler og jeg planlagt en Tur til Sønderjylland paa Cykle.

Troppen tæller pr. 20. Marts 1926 36 aktive. Den 18. Juni fylder Troppen 1 Aar.

Med Spejderhilsen.

H. Laurberg Sprensen.
Tropsassistent.

KONDITOR

Henning Klenz — Torvegade 32 — Amager 4423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

ØNSKER DE

et solidt og holdbart Stykke

Tinarbejde

Forlang hos Deres Guldsmed

W. Greens Fabrikat
eller ring til Telefon 8548 & 14748

Nyhed!

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velsmagende

Spejder Chocolate

med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyro“

Stort Lager haves altid af

alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

KØR TIL VERDENS ENDE

KNAGENDE STÆRKE

SCHJØNNING & ARVES
CYKLEDAEK
og SLÅNGER

**FRA
ROSKILDE TIL ROM
PAA
BJØRNELÆDER**

Er det sandt, at Bjørnelæder-Sæler holder 3 Gange så længe som andre? — Ja! Sjældent er et saa overbevisende praktisk Blevet fort, som da Journalist Strange Arnfest sidste Efteraar vandrede paa et eneste Par Bjørnelæder-Sæler lige til Rom fra Roskilde — over Leipzig, München, Innsbruck, Venedig og Florens — og tilbage fra Rom over Genua, Mentona til Nizza.

Paa Genua Tur, der varede 3 Maaned, blev hans Paa taget af Byernes Myndigheder lige fra Politibureauet til Østern i Roskilde til Premierminister Madsen i Rom. Forst paa Tilbageturen udenfor Nizza

viste der sig et lille Blev midt under den ene Fod — Mølle-sælerne var stadig ganske ubeskadigede.

Det vil sige følgende: Sælerne havde holdt 3.200 km. — Slidstilletøren viste, at Arnfest havde gaaet 4.350.473 Skridt — almindelige Sæler vilde knapt kunne vare en Trediedel af denne Tur. Dette var saa et algt et Forsøg i Marokko.

Det videnskabeligt er det samme Blev fort af selve Stats-provansstalten, der efter en Prøve med en særligt konstrueret „Slidprøve-Maskine“ har offentliggjort, at et Par Bjørnelæder-Sæler tæller tre Gange saa meget som de almindelige.

A's Censurafdelingen, Jørgen Wier, Roskilde.

**Spejder
Maga-**
Landemærket 3

**Munderings
sinet.**
Landemærket 3